

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

OP HETERDAAD

(In Flagrante)

Komedie in twee bedrijven

1880
door

Robin Hawdon

Vertaling: Vic Ribbens

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2005

Nr.2867

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ZES tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier "aanvraag tot opvoering". Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A. worden gestuurd.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING !

<p>Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk <i>OP HETERDAAD</i> op te voeren moet de naam van auteur <i>ROBIN HAWDON</i> vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.</p> <p>De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.</p>
--

Wettelijk depot D/2005/0220/016
ISBN 978-90-385-0907-5

© 2005 Toneelfonds J. Janssens/Robin Hawdon
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(4 dames – 2 heren)

JEREMY : Een advocaat

DANIËL : Zijn partner

LOUISE : Zijn echtgenote

SUZANNE : Echtgenote van Daniël

LULU : Een huisbazin

CINDY : Een cliënte

DECOR

De living van een eigentijds appartement op de bovenste verdieping gelegen in het Chelsea district in Londen. Lage, onregelmatige plafonds, modern maar niet extravagant meubilair, intiem met hedendaagse charme. Fond midden de toegangsdeur naar het appartement. Aan de courkant een deur naar de keuken/eetkamer. Aan de jardinkant een deur naar de slaapkamer en de badkamer. Fond jardin glazen deuren die uitgeven op een balkon van waarop men de daken kan zien van de stad. Dit balkon strekt zich natuurlijk achter de schermen ook uit tot aan de slaapkamer. Fond cour, naast de deur van het appartement de deur van de vestiaire, die feitelijk een kleine kamer is. Meubilair bestaat zeker uit een lage sofa in het midden van de scène met een salontafeltje er voor, een bar met glazen en flessen, een groot schilderij in de stijl van Picasso, waarin men vaag een vrouwelijk naakt kan ontdekken en een bronzen of marmeren vrouwelijk naakt sculptuur op een zijtafeltje.

EERSTE BEDRIJF

(Avond. Het appartement is donker. De deur gaat open en Daniël en Louise verschijnen. Hij doet het licht aan. Hij staat onder hoge spanning en draagt een attachécase. Louise is koel en domineert. Zij kijkt nieuwsgierig rond.)

DANIËL : Wel... eu... hier, eu ... dit is het.

LOUISE : Knus. Ik zou dat maar niet aan de belastingsinspecteur laten zien.

DANIËL : Waarom niet?

LOUISE : “Zakelijke doeleinden”. Hij zal het nooit geloven.

DANIËL : Nee, waarschijnlijk niet.

LOUISE : Een knusser liefdesnestje heb ik nog nooit gezien.

DANIËL : *(legt zijn attachécase neer)* Je man heeft het gevonden.

LOUISE : Dat dacht ik al! Wie is de huisbaas?

DANIËL : Bazin. Het is een oude kloek die in het souterrain woont en de rest van het huis verhuurt als, wel, een soort pied-à-terre. Meervoud.

LOUISE : En die geen vragen stelt waarvoor ze gebruikt worden. *(bestudeert de naakt sculptuur)*. “Zakelijke doeleinden”. Inderdaad!

DANIËL : Oh, Louise, je hebt er geen idee van hoe lang ik op dit ogenblik heb gewacht. *(Hij probeert haar onhandig te kussen)*

LOUISE : Zachtjes aan. Jij beest.

DANIËL : Oh, eu...

LOUISE : Een vrouw wordt graag een beetje in stemming gebracht.

DANIËL : Ik ben bang dat ik niet zo goed ben in al die dingen.

LOUISE : Ben je absoluut zeker dat het veilig is?

DANIËL : Veilig?

LOUISE : Er is geen kans dat Jeremy komt opdagen midden in onze euh...?

DANIËL : Geen enkele.

LOUISE : Hoe kan je dat zeker weten?

DANIËL : We hebben een systeem.

LOUISE : Een systeem?

DANIËL : Hij mag het gebruiken op oneven dagen. Ik op even dagen.

LOUISE : Hoe wetenschappelijk. Sluwe bastaard.

DANIËL : (*snel*) Het was zijn idee, niet het mijne!

LOUISE : Ik bedoelde hem.

DANIËL : Oh.

LOUISE : (*streelt zijn kaak*) Lieve Daniël. Jij zou nooit zo'n plan bedacht hebben, niet?

DANIËL : Waarschijnlijk niet.

LOUISE : Een gerieflijk liefdesnestje, in het midden van Chelsea, alles op kosten van de firma en veilig voor de glurende ogen van de echtgenotes.

DANIËL : Goeie god, het klinkt zo decadent.

LOUISE : Typisch Jeremy. Alleen een advocaat kan zo'n systeem bedenken. Hij zorgt er zelfs voor dat hij er meer kan van genieten dan jij.

DANIËL : (*verontwaardigd*) Wat bedoel je?

LOUISE : Als hij de oneven dagen heeft, dan heeft hij iedere maand met 31 dagen een extra dag.

DANIËL : (*bedachtzaam*) Dat is waar. De bedrieger!

LOUISE : (*warm*) Trek het je niet aan, schat. Ik verwachtte toch niet dat jij al die dagen zou gebruiken.

DANIËL : Ik heb het nog nooit gebruikt, tot nu.

LOUISE : Geen enkele keer? Je hebt dit appartement al zes maanden!

DANIËL : Jij bent de enige vrouw die ik wil, Louise. Je had met mij moeten trouwen.

LOUISE : Wel, als ik had geweten wat een geobsedeerde rokkenjager hij was ...

DANIËL : Hij is een bastaard! Hij is een zwijn! Hij is een ...

LOUISE : Hij is je oudste vriend. En je zakenpartner.

DANIËL : Kan mij niet schelen! Als ik er aan denk hoe hij jou behandelt... Iedere onpare dag van de maand!

LOUISE : Niet iedere onpare dag. (*neemt haar agenda*) Laat ons eens kijken in mijn agenda.... 7 februari, Jeremy weg. 13 februari, Jeremy weg. 19 februari, Jeremy weg. 25 februari ... (*razend*) De bastaard! Het zwijn!

DANIËL : Juist.

LOUISE : Waar is de slaapkamer?

(*Ze kust hem hevig en ze vallen op de sofa.*)

DANIËL : *(Komt recht om naar adem te happen.)* Oh, Louise, denk je dat we dit moeten doen?

LOUISE : Dat is toch wat je wil?

DANIËL : Meer dan wat ook – ik denk ...

LOUISE : Jij hebt recht op je wettig deel van dit appartement, of niet soms?

DANIËL : Ik veronderstel van wel – ik ...

LOUISE : Wel, ben je een man of een muis?

DANIËL : *(Springt recht en sleurt zijn das en zijn hemd van zijn lichaam)* Ja, Oké dan!
Komaan! We doen het! We beginnen eraan!

LOUISE : *(onder de indruk)* Oh, Daniël!

DANIËL : De slaapkamer is daar. *(Grijpt haar bij de hand en sleurt haar in de richting van de slaapkamer. Hij stopt.)* Het bed is vreselijk. Het klinkt als een symfonieorkest.

LOUISE : Houdt je dat tegen?

DANIËL : Nee!

(Hij sleurt haar de slaapkamer in. De deur slaat dicht. Luide kakofonie van oude bedveren. De deur van het appartement gaat open en Jeremy verschijnt. Vriendelijk en vol zelfvertrouwen. Hij fluit vrolijk en draagt een koffertje, een zak met eetwaar en een ingepakte fles champagne. Hij trapt de deur dicht achter hem. In de slaapkamer wordt het heel stil. Jeremy staat even stil. Hij denkt dat hij iets heeft gehoord. Dan doet hij een danspasje terwijl hij het koffertje en de zak neerlegt. Hij doet het papier van de champagnefles en zet ze op een duidelijke plaats. Hij gaat naar de barkast, haalt er champagneglazen uit en zet ze bij de champagne. Hij neemt de zak met eetwaar en walst ermee naar de keuken. De deur van de slaapkamer gaat open en Daniël steekt voorzichtig zijn hoofd buiten. Hij doet enkele stappen de kamer in.)

Hallo?

(We horen iets breken in de keuken.)

Is daar iemand?

(Jeremy komt terug.)

JEREMY : Daniël!

DANIËL : Jeremy! *(slaat vlug de deur van de slaapkamer dicht.)*

JEREMY : Wat doe jij hier?

DANIËL : Wat doe jij hier?

JEREMY : Het is mijn nacht!

DANIËL : Het is mijn nacht!

JEREMY : Oneven nachten zijn mijn nachten.

DANIËL : Even nachten zijn mijn nachten.

JEREMY : Dit is geen even nacht.

DANIËL : Dit is wel een even nacht.

JEREMY : Dit is een oneven nacht.

DANIËL : Het is de tweede maart. Dat is een even nacht.

JEREMY : Het is de eerste maart. Dat is een oneven nacht.

DANIËL : Hoe kan het nu de eerste maart zijn? Zaterdag was de achtentwintigste februari.

JEREMY : En?

DANIËL : Dan was het gisteren de eerste maart.

JEREMY : Gisteren was de negentwintigste februari.

DANIËL : Er zijn geen negentwintig dagen in februari, onnozelaar.

JEREMY : Wel in een schrikkeljaar, idioot!

(Stilte)

DANIËL : Een schrikkeljaar?

JEREMY : Ja.

DANIËL : Dit is een schrikkeljaar?

JEREMY : Ja.

DANIËL : Gisteren was de negenentwintigste?

JEREMY : JA.

DANIËL : En vandaag is het de eerste maart?

JEREMY : Ja.

DANIËL : Oh, goeie god!

JEREMY : Juist.

DANIËL : (*Loert naar de slaapkamerdeur.*) Maar ik ... ik bedoel ... Ik, goeie god!

JEREMY : Daniël – heb jij daar iemand?

DANIËL : Nee! Ik wil zeggen ... wel, ik ... ik bedoel, ik ...

JEREMY : (*grinnikt*) Jij duivel! Jij achterbakse geniepigaard! Daniël, jij hebt een maîtresse.

DANIËL : Nee, niet waar! Ik bedoel, zij is niet... Ik wil zeggen, we hebben nog niets gedaan.

JEREMY : Maar je stond op het punt. Jij was van plan haar te verleiden.

DANIËL : Nee, dat was ik niet!

JEREMY : Hoe zou jij het dan noemen?

DANIËL : Wel, eu ...

JEREMY : Jij hebt haar daar toch niet binnen gebracht om canasta te spelen. Ik dacht dat ik die matras hoorde te keer gaan.

DANIËL : Goeie god.

JEREMY : Wel, wel, ik heb lieve ouwe Danny op heterdaad betrapt!

DANIËL : Waarop?

JEREMY : Gefeliciteerd! Nu hoor je eindelijk ook bij de club.

DANIËL : Ik hoor zeker en vast niet bij de club! Dit is iets heel anders, veel serieuzer dan jouw ... jouw ...

JEREMY : Mijn wat?

DANIËL : Jouw spelletjes.

JEREMY : Wat is het verschil? Ben je van plan het ondersteboven te doen? Of boven op de kast?

DANIËL : Doe niet zo cynisch!

JEREMY : Het komt uiteindelijk allemaal op hetzelfde neer, ouwe jongen. Goede ouderwetse, gezonde, hormonale, organische coïtus!

DANIËL : Interruptus.

JEREMY : Ja, natuurlijk. Wie is het?

DANIËL : Zij is ... iemand die ik toevallig heb leren kennen.

JEREMY : Dan wordt het tijd dat ik haar leer kennen.

DANIËL : Nee!

JEREMY : Waarom niet? Ik ben je oudste vriend. Ik ben je zakenpartner. Ik heb het recht haar te leren kennen.

DANIËL : Nee, dat heb je niet.

JEREMY : Ik wil zien of ze jou wel waard is.

DANIËL : Ze is veel te goed voor mij. En voor jou ook, wat dat betreft.

JEREMY : Oeioei! Zij moet heel speciaal zijn. Komaan, ik wil haar leren kennen.

DANIËL : Absoluut niet. Dat kan niet!

JEREMY : Waarom niet?

DANIËL : Ze is ... ze is ... wel, ze is getrouwd.

JEREMY : *(fluit)* Daniël! Je vliegt er echt in. Een getrouwde vrouw! Wie is haar man?
Ken ik hem?

DANIËL : Eu... misschien.

JEREMY : Wel, ik zal haar uiteindelijk toch moeten leren kennen.

DANIËL : Waarom?

JEREMY : Dit is mijn avond. Ik wil de slaapkamer. Je moet haar er uit halen.

DANIËL : *(in paniek)* Maar dat kan ik niet!

JEREMY : Waarom niet?

DANIËL : Wij ... wij waren hier eerst.

JEREMY : Strikte condities, ouwe jongen. Wettelijk afdwingbaar.

DANIËL : Flauwe kul!

JEREMY : Een verbaal contract. Oneven dagen zijn voor mij.

DANIËL : Maar je begrijpt het niet – zij ... zij wil niet dat iemand haar ziet.

JEREMY : Waarom niet?

DANIËL : Zij is doodsbang dat haar man het zou te weten komen.

JEREMY : Ik zal het hem niet vertellen.

DANIËL : Zij wil dat niemand het weet.

JEREMY : Waarom? Is hij zo bijzonder?

DANIËL : In zekere zin.

JEREMY : Een belangrijk personage, hé?

DANIËL : In zeker opzicht.

JEREMY : Ik ben in alle staten. Jij duivel! Je zult het me vroeg of laat toch moeten vertellen.

DANIËL : Maar nu niet!

JEREMY : Oké. Maar ik wil toch nog altijd het appartement.

DANIËL : Goeie god!

JEREMY : Ik heb zelf een nieuwe op komst, vanavond en ik heb alles voorbereid voor het grote moment.

DANIËL : Wie is het?

JEREMY : Een cliënte.

DANIËL : Een cliënte!

JEREMY : Een combinatie van plezier en zakendoen. Zij wil dat ik haar echtscheiding afhandel.

DANIËL : Zij zal die van jou afhandelen als je niet oppast. Jij bent ongelooflijk!

JEREMY : Zij is ongelooflijk. *(met gevoel)* Zij is een lekker stuk!

DANIËL : *(met afschuw)* Een lekker stuk?

JEREMY : Fantastisch! En ik heb een knus fijnproevers etentje gepland, gezellig onder ons beiden. Champagne, verrukkelijk voorgerecht, exquise hoofdschotel... *(beeldend)* en ten slotte een zeer, zeer zoet en sappig dessert.

DANIËL : Geen kaasschotel?

JEREMY : Het spijt me dus heel erg, maat, maar je zult met jouw dametje ergens anders terecht moeten kunnen.

DANIËL : Waar?

JEREMY : Een hotel. Omdat het zo'n bijzondere gelegenheid is kan je het aftrekken als onkosten.

DANIËL : Wel, ik... jij... ze zal niet willen buitenkomen als ze denkt dat iemand haar zal zien.

JEREMY : Oké, ik ga aan het eten beginnen. Maar maak het kort, want de mijne kan hier ieder moment zijn.

DANIËL : Goeie god! *(gaat naar de slaapkamer en wuift Jeremy weg)* Vooruit dan.

(Jeremy gaat naar de keuken, draait zich dan om met een grijns op zijn gezicht)

JEREMY : Jij ouwe vieze snoeper!

DANIËL : Maak dat je weg komt.

(Beiden af langs de respectievelijke deuren. Een seconde later haast Daniël zich uit de slaapkamer, hij leidt Louise bij de hand.)

Snel!

LOUISE : *(stopt)* Niet zo snel.

DANIËL : Wat is er?

LOUISE : Wat doet mijn echtgenoot hier?

DANIËL : Het is een schrikkeljaar. Ik heb de data verkeerd.

LOUISE : Ja, maar wat is hij van plan?

DANIËL : Hij, eu ... hij ...

LOUISE : Er komt iemand voor hem, niet?

DANIËL : Nee, nee, hij ...

LOUISE : Probeer me niet voor de gek te houden, Daniël. Het is zijn beurt voor de flat en er komt een vriendin van hem.

DANIËL : Zo is het helemaal niet...

LOUISE : Ik ga niet weg.

DANIËL : *(onthutst)* Wat?

LOUISE : Ik ga niet weg voor ik weet wat dat zwijn van plan is.

DANIËL : Louise, je kunt hier niet blijven!

LOUISE : *(Op de terugweg naar de slaapkamer)* Juist, ik blijf daar binnen. Deze keer betrap ik hem op heterdaad!

DANIËL : *(probeert haar als een gek terug te trekken)* Dat betekent alleen maar dat hij ons op heterdaad betrapt!

LOUISE : Dat zal hem leren! Dan zal hij weten hoe dat voelt!

DANIËL : Maar wij hebben nog niets gedaan!

LOUISE : Dan is er niets om je zorgen over te maken.

DANIËL : Louise...!

LOUISE : Maak je geen zorgen, schat. Ik stel hem wettig verantwoordelijk voor al wat hij je aandoet.

DANIËL : (*sarcastisch*) Oh fijn, dat is dan in orde. Maar wat doe ik dan nu?

LOUISE : Je kunt ofwel weggaan, of van het vuurwerk genieten. (*af in de slaapkamer*)

DANIËL : (*bevend, in paniek*) Goeie god!

(Jeremy op, hij draagt een koksschort en roert in iets in een kom.)

JEREMY : Is ze weg?

DANIËL : Nee! Nee, ze ... ze pakt haar spullen .

JEREMY : Je bedoelt dat ze zich aankleed.

DANIËL : Nee, ze ...

JEREMY : Jij vieze ouwe snoeper! Zeg dat ze zich moet haasten. Ik kan niet heel de avond in de keuken blijven.

(Hij gaat terug naar de keuken. Daniël aarzelt nog een beetje.)

DANIËL : Goeie god, ik weet niet wat te doen. Jawel! Toch wel! Weggaan.

(Hij grist zijn tas van tafel, gaat naar de deur van het appartement en opent ze. Lulu staat daar klaar om op de deur te kloppen.)

LULU : Hallo.

(Hij slaat de deur dicht in haar gezicht.)

DANIËL : Goeie god!

(Er wordt op de deur geklopt. Hij maakt een kruisteken en doet open.)

LULU : Ik zei alleen maar hallo.

DANIËL : Excuseer, maar u gaf mij en schok.

(Ze komt binnen. Een weelderig, vrijmoedig meisje midden in de dertig.)

LULU : Wie ben jij?

DANIËL : Eu... Daniël.

LULU : Daniël?

DANIËL : De partner van Jeremy.

LULU : Oh ja, hij heeft me over u verteld.

DANIËL : Ja.

LULU : De suffige.

DANIËL : De wat ?

LULU : Ik vind niet dat jij er suffig uitziet. *(Steekt haar hand uit)* Ik ben Lulu.

DANIËL : *(schudt ze)* Hij heeft me over u verteld.

LULU : Oh ja?

DANIËL : Het lekker stuk.

LULU : Pardon?

DANIËL : Eu... Hij verwacht je.

LULU : Oh goed. Waar is hij?

DANIËL : Hij maakt het eten klaar.

LULU : Eten?

DANIËL : Voor u.

LULU : Hij heeft me daar niet van verwittigd.

DANIËL : Nee?

LULU : We gaan gewoonlijk uit.

DANIËL : Ah. Wel deze keer heeft hij plannen voor een zeer speciaal dessert.

LULU : Stoute jongen. Dat doet hij altijd.

DANIËL : Wat?

LULU : Komt te voorschijn uit het niets en verwacht dat ik alles laat vallen... excuseer de uitdrukking.

DANIËL : *(in de war)* Ik dacht dat jij een nieuwe was.

LULU : Een nieuwe wat?

DANIËL : Eu... nieuw in het leven van Jeremy.

LULU : Dat ben ik, relatief gesproken. Hij is een snelle werker.

DANIËL : Dat is hij zeker.

LULU : Maar wat doe jij hier?

DANIËL : Ik?

LULU : Vandaag is een onpare dag.

DANIËL : Oh, jij weet daarvan?

LULU : Ik weet bijna alles over hem.

DANIËL : Hij is een heel vlotte werker.

LULU : Dat is hij zeker.

DANIËL : Ik heb de dagen verward. Ik ga weg.

LULU : Hoe jammer.

(Louise verschijnt op het balkon. Men ziet haar silhouet tegen de lichten van de stad. Zij loert naar binnen. Lulu ziet haar.)

En wie is dat?

DANIËL : *(wuijt Louise weg)* Zij gaat ook weg.

LULU : Wat doet zij daarbuiten?

DANIËL : Afkoelen. Nee! Eu... ze bewondert het panorama.

LULU : Kunnen jullie niet allebei blijven?

DANIËL : Ik – ik denk van niet, bedankt.

LULU : Dat zou tof zijn.

DANIËL : Niet voor wat hij van plan is, eu... er zou niet genoeg plaats zijn, eu... er is niet genoeg dessert...

LULU : Jij bent nogal lief. Ik vind je aardig.

DANIËL : Bedankt.

(Jeremy op uit de keuken.)

JEREMY : Daniël, jij bent hier nog... !

LULU : *(draait naar hem)* Jeremy!

JEREMY : *(onhutat)* Lulu!

(Zij smijft haar armen om hem heen en kust hem.)

LULU : Schat! Dat is eeuwen geleden.

JEREMY : Echt?

LULU : Toch minstens twee nachten. Waarom heb je niet gebeld?

JEREMY : Ik, eu ... eu...

LULU : Ik had misschien niet weg gekund.

JEREMY : Weg gekund?

LULU : Geen belang. Je vriendelijke partner hier heeft me verteld wat je van plan bent.

JEREMY : Ja?

LULU : Speciaal dessert, dat is zeker!

JEREMY : Daniël, wat ... ?

LULU : Je had me toch moeten waarschuwen, schat.

JEREMY : *(tegen Daniël)* Wat heb jij...?

LULU : Maar je hebt geluk. Het is de pokeravond van mijn man.

DANIËL : Je man?

LULU : Ik dacht dat ik mensen hoorde op de trap, dus wipte ik even naar boven op goed geluk.

DANIËL : Wipte naar boven?

LULU : Ik wist dat het een onpare dag was.

DANIËL : *(tegen Jeremy)* Wie ... ?

JEREMY : *(met knarsende tanden)* Dat mag je wel vragen.

LULU : Maar waarom heb je het mij niet gezegd?

JEREMY : *(zwakjes)* Het moest een verrassing worden.

LULU : Dat is het ook.

JEREMY : Eu... Lulu, schat, nu je toch hier bent vraag ik me af of jij eens niet naar mijn poulet chasseur wilt kijken. Ik weet niet of ik het juist heb gedaan. *(Hij leidt haar naar de keuken.)*

LULU : *(tegen Daniël)* Hij heeft waarschijnlijk de borst niet losgemaakt van de heup. *(af naar keuken.)*

JEREMY : *(draait zich razend naar Daniël)* Wat heb jij haar verteld?

DANIËL : Wie is zij?

JEREMY : Wie dacht jij dat het was?

DANIËL : Jouw afspraakje, natuurlijk.

JEREMY : Mijn afspraakje?

DANIËL : Dat lekker stuk.

JEREMY : Onnozelaar! Ziet zij er zo lekker uit?

DANIËL : Lekker genoeg voor wat jij wil hebben.

JEREMY : Dat is de huisbazin!

DANIËL : Huisbazin?

JEREMY : Onze huisbazin.

DANIËL : De vrouw van beneden?

JEREMY : Ja.

DANIËL : Ze heeft een rare manier om de huur te ontvangen.

JEREMY : Waarom denk je dat het zo goedkoop is?

DANIËL : Wil jij zeggen. . . ?

JEREMY : Ja.

DANIËL : Je doet het met haar ook?

JEREMY : Ja.

DANIËL : Verdomme, Jeremy – jij zou een spermabank moeten uitbaten, geen advocatenkantoor.

JEREMY : Het gebeurde zo maar.

DANIËL : Je zei dat het een oude kloek was.

JEREMY : Ik wou niet dat jij het zou weten.

DANIËL : Waarom niet? Ik weet het van al de anderen.

JEREMY : Ja, maar met haar is het anders. Ze viel om zo te zeggen in mijn schoot...

DANIËL : Dat is mooi gezegd.

JEREMY : Terwijl wij onderhandelden over het contract was er zo een soort elektrische vonk tussen ons... zo'n, zo'n magnetische straling, zo'n soort hoogspanningsverbinding... zo'n...

DANIËL : Jij hebt haar stoppen doen doorslaan.

JEREMY : Ja.

DANIËL : En je bent haar sindsdien blijven kortsluiten.

JEREMY : Ja.

DANIËL : Op al de oneven dagen.

JEREMY : Iedere keer als ik de kans zie om naar hier te komen.

DANIËL : De term elektriciteitsvoorziening heeft een nieuwe betekenis gekregen.

JEREMY : En nu heb jij een totale overbelasting veroorzaakt! Hoe ga ik het oplossen als ze er allebei zijn?

DANIËL : Dat is jouw probleem. Je had aan veelvuldige huurproblemen moeten denken voor je met de huisbazin aanpakte.

(Louise verschijnt opnieuw op het balkon en gluurt naar binnen.)

JEREMY : *(ijsbeert radeloos)* Goeie god, ik ben zo hopeloos. Waarom kan ik niet nee zeggen?

DANIËL : *(Afgeleid als hij Louise ziet)* Goeie vraag.

JEREMY : Ik hou er te veel van! Ik aanbid de hele soort!

DANIËL : *(probeert hem weg te houden van de glazen deuren)* Maar je kunt de hele soort niet hebben, Jeremy, er zijn er te veel.

JEREMY : Weet ik, weet ik.

DANIËL : *(Wuift naar Louise om ze weg te krijgen achter de rug van Jeremy)* Je zult haar de situatie moeten uitleggen.

JEREMY : Aan wie van de twee?

DANIËL : De huisbazin. Ze zal het begrijpen.

JEREMY : Nee, dat zal ze niet. Ze is heel hebberig.

DANIËL : Hebberig? Ze is getrouwd!

JEREMY : Dat is het gevaar. Haar man is vreselijk jaloers en ze is er in tien jaar nooit in gelukt er eens uit te geraken. Ze dacht dat ik een geschenk van de goden was.

(Daniël lacht hardop)

Dat is niet om mee te lachen!

DANIËL : Ik wed dat de goden zitten te lachen. (*gesticuleert naar Louise*)

JEREMY : En ik wil haar niet verliezen.

DANIËL : Waarom niet? Je hebt er toch een nieuwe.

JEREMY : Ik wil geen van beiden kwijt. Ik ben razend verliefd op allebei.

DANIËL : Hoe kan je hen allebei baas in deze situatie?

JEREMY : Ik weet niet... heb jij een idee?

DANIËL : Om de liefde gods, waarom gebruik je je hoofd niet?

JEREMY : (*schudt het hoofd*) Dat werkt ook niet.

DANIËL : Dit is niet grappig, Jeremy!

JEREMY : Je hebt gelijk. Wat moet ik doen?

DANIËL : Je zou een ander dessert kunnen maken.

JEREMY : Dit is niet grappig, Daniël! (*draait naar het venster*)

DANIËL : (*grijpt hem vast*) Nee, je hebt gelijk. Het is niet grappig

(*Hij wuift als een waanzinnige naar Louise, die verdwijnt*)

JEREMY : (*draait zich om als hij de bewegingen achter zijn rug voelt*) Wat ben jij aan het doen?

DANIËL : Eu... Het is een wesp. (*slaat in de lucht*)

JEREMY : Ah – ik heb het!

DANIËL : (*Kijkt rond*) Waar?

JEREMY : De oplossing.

DANIËL : Wat?

JEREMY : Natuurlijk. Het is simpel.

DANIËL : Oh ja?

JEREMY : Jij kan de partner van Cindy zijn vanavond.

DANIËL : Cindy?

JEREMY : Ja.

DANIËL : Wie is Cindy?

JEREMY : De nieuwe vriendin.

DANIËL : Ik heb geen nieuwe vriendin.

JEREMY : Mijn nieuwe vriendin, onnozelaar!

DANIËL : Uw nieuwe ...?

JEREMY : Ja.

DANIËL : Nee!

JEREMY : Ja!

DANIËL : Nee!

JEREMY : Ja!

DANIËL : Nee, nee en nog eens nee! (*wijst naar de slaapkamer*) Ik heb al een nieuwe vriendin.

JEREMY : Die was toch al weg?

DANIËL : Nee, ze is... ja, ze is weg.

JEREMY : Wel dan?

DANIËL : Ik ben verondersteld ook te gaan. Om samen uit te gaan.

JEREMY : Waar?

DANIËL : Eu... eu...

JEREMY : WAAR ?

DANIËL : Bij haar thuis.

JEREMY : (*fronst*) Ze is getrouwd.

DANIËL : Haar man is niet thuis.

JEREMY : Dat is dan in orde. Je kunt haar opbellen en zeggen dat er iets is tussengekomen.

DANIËL : Tussengekomen?

JEREMY : Je kunt maar heel laat bij haar zijn.

DANIËL : Hoe bedoel je, laat?

JEREMY : Op tijd voor het belangrijkste deel.

DANIËL : Op onze eerste afspraak kan ik niet om middernacht binnenvallen en zeggen: hier ben ik, waar is de slaapkamer!

(*Louise verschijnt weer achter het venster, hij wuift hevig naar haar.*)

Hoe dan ook, waarom zou die Cindy met mij willen dineren?

JEREMY : (*Ijsbeert terwijl hij nadenkt*) We bedenken wel een reden.

(De twee anderen blijven signalen naar mekaar geven. Jeremy heeft iets gevonden en draait om.)

Ik heb het!

(Daniël draait bliksemsnel weg van het venster. Louise verdwijnt.)

DANIËL : Wie? Waar?

JEREMY : 't Is simpel. We leggen haar uit dat Lulu onze huisbazin is -wat waar is- en dat die zichzelf heeft uitgenodigd voor het diner -wat waar is- en dat jij ook bent komen opdagen -wat waar is- en dat de huisbazin er iets tegen heeft dat haar advocaten buitenechtelijke sportieve ...

DANIËL : Wat een hoop gezwam! Ze doet het zelf met jou!

JEREMY : Wat Cindy niet hoeft te weten. Ze moet dus alleen maar doen alsof ze jouw partner is deze avond – en Lulu denkt al dat ze dat is.

DANIËL : Oh ja?

JEREMY : Niet soms?

DANIËL : Ja, maar ...

JEREMY : Voilà, het is een fait accompli!

DANIËL : Het is een verdomde rotzooi. Ik heb er niets mee te maken.

JEREMY : Je moet, Daniël – het is jouw schuld dat ik hier in zit...

DANIËL : En zie nu zelf maar hoe je daar uit komt...

JEREMY : *(stamp op de grond)* Je moet, je moet!

DANIËL : *(doet hetzelfde)* Ik wil niet, ik wil niet.

(Er wordt op de deur geklopt. Ze bevriezen.)

JEREMY : *(fluistert)* Ze is er.

DANIËL : Ik ben misselijk.

JEREMY : *(Zwerft heen en weer tussen de keukendeur en de deur van het appartement.)* Goeie god...!

(Er wordt weer geklopt.)

Laat Lulu daar niet buiten komen.

DANIËL : *(Zwerft heen en weer tussen de deur van de slaapkamer en de deur van het appartement.)* Goeie god!

(Jeremy opent de deur van het appartement. Cindy komt binnen. Ver in de twitig, blond, chique.)

CINDY : Jeremy!

JEREMY : Cindy!

(Zij omhelzen mekaar.)

CINDY : Dit wordt een geweldige avond!

JEREMY : Zeker en vast!

DANIËL : Zeker en vast!

CINDY : *(Ziet Daniël)* Oh, wie is dat?

JEREMY : Eu... dat is mijn zakenpartner, Daniël. Daniël, dit is Cindy.

DANIËL : *(handen schudden)* Aangenaam kennis te maken.

CINDY : *(tegen Jeremy)* Je hebt me niet verteld dat het een feestje was.

JEREMY : Hum ... we hebben een klein probleempje, schat ...

(Daniël snuift, maar herstelt zich)

Daniël hier moest onverwacht naar hier komen...

DANIËL : Voor zaken.

JEREMY : Voor zaken...

DANIËL : *(nadrukkelijk)* Die nu gedaan zijn.

JEREMY : Maar hij wou graag blijven dineren.

DANIËL : Nee, dat wou hij niet.

JEREMY : Wel, ik zou graag hebben dat hij bleef dineren...

CINDY : Waarom?

JEREMY : Om te beginnen omdat hij jou wilde leren kennen...

DANIËL : Dat wil hij niet.

JEREMY : En ten tweede omdat hij ons gaat helpen een klein probleem op te lossen...

DANIËL : Nee, dat gaat hij niet.

JEREMY : Zie je, onze huisbazin, die heel streng is wat betreft ons gebruik van het appartement voor andere dingen dan zaken...

DANIËL : Ha!

JEREMY : (*staart naar hem*) En wat betreft getrouwde mannen die omgaan met andere vrouwen...

DANIËL : Huh!

JEREMY : Heeft zichzelf zo'n beetje uitgenodigd om te komen dineren. .

DANIËL : Hah!

JEREMY : Wat de zaken een beetje gênant maakt voor jou en mij...

DANIËL : Hooo!

JEREMY : (*woedend*) Zeg, wil je daar eens mee stoppen!

DANIËL : Sorry.

(Louise verschijnt weer op het balkon en loert naar binnen. Daniël wordt daardoor afgeleid.)

JEREMY : Dus dachten we dat de logische oplossing zou zijn dat we allemaal zouden blijven eten met Daniël als jouw partner...

CINDY : (*wendt zich tot Daniël*) Wat?

DANIËL : (*Zet zich vlug voor het venster om Louise te verstoppen.*) Eu... ja, dat is juist.

JEREMY : Op die manier zal ze niets vermoeden tussen jou en mij.

DANIËL : Hij en jou...

CINDY : En ik en hij dan?

DANIËL : Ja, juist!

JEREMY : Hij is gescheiden...

DANIËL : Wat?

JEREMY : Wel, uiteen. Daar zal ze niets tegen hebben.

DANIËL : Awel merci.

JEREMY : En hij zal een charmante partner zijn heel de avond. Tot wij alleen kunnen zijn.

(Daniël wuift als een krankzinnige naar Louise opdat ze zou weggaan. Ze doet dat tegen haar zin.)

Wat denk je ervan?

CINDY : *(draait om naar Daniël te kijken)* Waarom wuift hij door het venster?

DANIËL : *(keert zich vlug om)* Eu... ik zag een vriend... daar beneden... op straat.

JEREMY : Ah – was het de bewuste vriend?

DANIËL : Wat?

JEREMY : Die je vanavond nog hoopte te zien?

DANIËL : Eu... ja, juist.

JEREMY : *(veelbetekenend)* Wel dan, hoe vlugger we eten, hoe vlugger je naar je vrienden kunt.

DANIËL : Nee. Het is heel vriendelijk mij uit te nodigen, Jeremy, maar ik zou liever...

JEREMY : *(grijpt hem bij de arm en spreekt met knarsende tanden)* Daniël, een woordje ...

DANIËL : Hoeveel letters?

JEREMY : Ik vraag je niet dikwijls een gunst, maar Cindy en ik zouden zeer dankbaar zijn als je ons voor een uurtje of zo wou helpen, nietwaar Cindy?

DANIËL : Wel, als jij het zegt...

JEREMY : Tenslotte zal jij vroeg of laat hetzelfde aan mij vragen.

DANIËL : Dat zal ik niet.

JEREMY : Hoe kan je dat nu weten?

DANIËL : *(Sist)* Ik ben gescheiden, weet je nog... ik kan doen wat ik wil.

JEREMY : *(sist terug)* Je zou wel eens gescheiden kunnen geraken, vriend, als je vrouw te weten komt wat er allemaal gebeurt.

DANIËL : *(sist terug)* Dat mes snijdt aan twee kanten!

CINDY : Waarom fluisteren jullie?

JEREMY : Eu...

(Lulu op uit de keuken)

LULU : Jeremy, wat ben jij ... *(Ze ziet Cindy en stopt)* Oh.

CINDY : Hallo.

JEREMY : Ah... hier is ze! Lulu, dat is Cindy, de vriendin van Daniël...

DANIËL : Nee, dat is ze niet!

LULU : Wat?

DANIËL : *(in de war)* Het is niet... zij is niet... Ik heb niet...

JEREMY : Hij bedoelt dat we haar nog niet zo mogen noemen. Ze hebben mekaar nog maar pas leren kennen.

DANIËL : Zeer pas.

JEREMY : En hij wil niets overhaast doen.

LULU : Het zag er naar uit dat ze wel haastig waren toen ik aankwam.

JEREMY : Wat?

LULU : Ze heeft de slaapkamer al bezocht.

CINDY : *(verontwaardigd)* Dat heb ik niet.

JEREMY : *(verrast)* Heb jij haar al gezien?

LULU : Alleen op het balkon.

DANIËL : *(snel)* Ze bedoelt van op het balkon.

LULU : *(Kijkt onderzoekend naar Cindy)* Dat is raar – ik zou gezworen hebben dat je donker haar had.

DANIËL : *(snel)* Ja, het ziet er donker uit daarbuiten. Zeer donker.

CINDY : *(verwonderd)* Ik begrijp het allemaal niet goed.

JEREMY : *(haastig)* Laat ons daar geen zorgen over maken. Het punt is, Lulu, of jij het erg zou vinden als Daniël en Cindy mee zouden eten.

LULU : Oh.

JEREMY : Ze wilden uitgaan, maar er is genoeg voor ons allemaal en daarom heb ik voorgesteld dat ze zouden blijven.

DANIËL : Luister eens...

LULU : Dat zou plezant zijn. Het wordt tijd dat ik de andere partners van jouw praktijk leer kennen. *(betekenisvol)* Omdat, praktisch gesproken, uw praktijk gaat zijn er zo'n praktijk van te maken van hier te praktiseren. Is dat niet zo, Daniël?

DANIËL : Niet aan mij vragen – ik praktiseer niet meer..

JEREMY : *(mompelt)* Wel, vanavond is de avond dat je het terug kunt doen. Kom dan, meisjes, waarom gaan jullie niet voortdoen met het eten in de keuken...

LULU : Ik dacht dat jij verondersteld werd ons eten te geven?

JEREMY : Ik ben een hopeloze kok. Jullie zullen het veel beter doen. Daniël en ik zullen de tafel dekken.

DANIËL : Luister nu eens...

JEREMY : Dan maken we champagne open en kunnen we allemaal beginnen met ons te amuseren. Wat denk je?

DANIËL : Wat ik wil zeggen is...

JEREMY : Niemand heeft jou iets gevraagd!

LULU : Komaan dan, Cindy.

JEREMY : *(houdt ze tegen)* Apropos, Lulu, ik wou alleen maar zeggen hoe aangenaam het is onze huisbazin uit te nodigen, waarmee we zo'n eerbare en zakelijke relatie hebben, om samen te dineren met mijn oudste vriend en collega waarvan we -in het uur van droefheid na de scheiding van zijn vrouw- oprecht hopen dat hij troost zal vinden in het gezelschap van zo'n charmante en eerbare jonge vrouw zoals Cindy hier, vooral omdat ikzelf zo'n gelukkig getrouwd man ben die nooit een schuine schaats heeft gereden. *(pauze)* Ik hoop dat je begrijpt wat ik zeg. *(lange pauze)*

LULU : *(tegen Cindy)* Heb jij dat begrepen ?

CINDY : *(denkt hard na)* Ik denk het wel...

LULU : *(dito)* Ja, ik denk het ook...

CINDY : Goed. Ik ben zeker dat iemand van ons het gesnapt heeft.

(Ze verdwijnen in de keuken)

JEREMY : *(met een zucht van opluchting)* Tot zover is alles in orde.

DANIËL : Zo ver? De avond is amper begonnen.

JEREMY : Nee, wel...

DANIËL : Wat ge je met hen allebei doen na het diner? Nadat je de borsten hebt gescheiden van de billen?

JEREMY : Wel...

DANIËL : En reken niet op mij. Ik help je niet meer uit die moeilijkheden.

JEREMY : Jij hebt mij er in geluisd.

DANIËL : Dat deed ik zeker niet!

JEREMY : Jij had toch de datum verkeerd.

DANIËL : Ah, ja, maar ...

JEREMY : Jij was het toch die de ene vrouw verwarde met de andere voor je zelfs wist wie wie was en wie waar was.

DANIËL : Ha, ja, wel...

JEREMY : En jij was het toch die de verkeerde uitnodigde om te blijven dineren, zelfs zonder mijn fiat te vragen?

DANIËL : Ja, maar dat ...

JEREMY : Dat wil zeggen -daarom- ergo, het is een ipso facto bewezen zaak dat het jouw schuld is dat ik opgezadeld zit met twee vrouwen tegelijkertijd!

DANIËL : Drie in feite.

JEREMY : Wat?

DANIËL : Eu, luister Jeremy...

JEREMY : Wat heb je gezegd?

DANIËL : Er is iets dat ik denk dat jij moet weten.

JEREMY : Wat?

DANIËL : Wel, ik eu ... ik weet niet goed hoe ik het zou zeggen...

JEREMY : Wat?

DANIËL : En ik zou het je niet zeggen als ik niet dacht dat het absoluut noodzakelijk is...

JEREMY : Wat?

DANIËL : Maar voor je eigen welzijn en het welzijn van je huwelijk, denk ik dat ik zou...

JEREMY : WAT?

DANIËL : Jouw vrouw is hier ook.

(stilte)

JEREMY : Wat?

DANIËL : In de slaapkamer.

JEREMY : Hoe bedoel je?

DANIËL : Je vrouw is komen opdagen, eu... een tijdje geleden en ze is niet meer weggegaan, dus is ze nog hier.

JEREMY : *(verward)* Komen opdagen?

DANIËL : Ja.

JEREMY : Wanneer?

DANIËL : Wanneer, eu... toen jij in de keuken was en ik was hier, en mijn, eu, vriendin was aan het weggaan en Lulu kwam naar boven en Cindy was onderweg naar hier en ... en...

JEREMY : Mijn vrouw?

DANIËL : Ja.

JEREMY : Is hier?

DANIËL : Ja.

JEREMY : Daar binnen?

JEREMY : Nu... ?

DANIËL : Ja.

JEREMY : Daniël, je weet toch dat het de eerste maart is en niet de eerste april?

DANIËL : Ja.

JEREMY : En je blijft onder eed volhouden dat mijn wettige echtgenote... lichamenlijk aanwezig is in de slaapkamer... op dit precieze ogenblik... en dat zij wacht op mijn persoonlijke verschijning...

DANIËL : Ja.

(Jeremy slaakt een gesmoorde kreet, bonkt met het hoofd op de tafel en probeert een kussen op te eten. Tenslotte kalmeert hij.)

JEREMY : Hoe is die hier geraakt?

DANIËL : Dat weet ik niet.

JEREMY : Wat heeft ze hier te zoeken?

DANIËL : In de verste verte geen idee.

JEREMY : Wat doet ze hier?

DANIËL : Wel, ze zei iets over...

JEREMY : Wat?

DANIËL : Jou betrappen.

JEREMY : Ik wist het!

DANIËL : Niet waar.

JEREMY : Ze verdenkt mij!

DANIËL : Dat is geen verrassing.

JEREMY : Achterdochtige koe!

DANIËL : Je kunt het haar moeilijk kwalijk nemen.

JEREMY : Hoe durft ze!

DANIËL : Zij? Hoe durft zij?

JEREMY : Mij zo bespioneren! Het is schandalig!

DANIËL : Ja, nogal.

JEREMY : Het is onvergefelijk!

DANIËL : Daarvoor kun je van haar scheiden.

JEREMY : Ik wil niet van haar scheiden!

DANIËL : Waarom niet?

JEREMY : Omdat ... omdat...

DANIËL : Wel?

JEREMY : Ik hou van haar, onnozelaar.

DANIËL : Jij houdt van haar?

JEREMY : Natuurlijk hou ik van haar.

DANIËL : Hoe kan je zoiets zeggen als je heel de stad afdweilt om liefjes bij de vleet
op te stapelen?

JEREMY : Dat is seks, Daniël, heeft niets met liefde te maken.

DANIËL : Oh, sorry, ik dacht dat er een verband was.

JEREMY : Jij houdt toch ook van je vrouw?

DANIËL : Laat mijn vrouw hier buiten!

JEREMY : Fijn, maar geef mij geen sermoen over liefjes als jij... *(stopt)* Wacht eens even.

DANIËL : Wat?

JEREMY : Heeft mijn vrouw kennis gemaakt met jouw vriendin?

DANIËL : Natuurlijk niet.

JEREMY : En met Lulu?

DANIËL : Natuurlijk niet.

JEREMY : En met Cindy?

DANIËL : Natuurlijk n... Wat is dit?

JEREMY : Waarom niet?

DANIËL : Waarom?

JEREMY : Toen jij aankwam, was jij daarbinnen en mijn vrouw was niet hierbuiten en toen jij buitenkwam was jouw vriendin daar nog binnen en mijn vrouw was niet hierbuiten en toen Lulu aankwam was jij hier en je vriendin was daar *(wijst naar het balkon)* en toen Cindy aankwam...

DANIËL : Ze moet zich verstopt hebben.

JEREMY : Wat?

DANIËL : Terwijl er mensen daar binnen gingen en hier binnen kwamen en naar buiten gingen, moet zij zich verstopt hebben.

JEREMY : Waar?

DANIËL : *(doet de garderobekast open)* Hier in ?

JEREMY : Mogelijk. Maar als dat zo is, hoe kan ze dan van daar ...?

DANIËL : Luister Jeremy, gaan wij hier de hele avond staan discuten over alles wat er gebeurd is hier, terwijl je vrouw...?

JEREMY : Ja, ja, klaar. *(ijsbeert)* Wat gaan we doen?

DANIËL : Wat gaan wij doen?

JEREMY : Hoe geraken wij hier uit?

DANIËL : Jeremy, jij zit er in, ik niet.

JEREMY : Probeer je er niet uit te wringen – jij bent een medeplichtige na de feiten.

DANIËL : *(wanhopig)* Wie seks heeft uitgevonden zouden ze moeten nakijken.

JEREMY : Ah, ik heb het, 't is simpel.

DANIËL : *(bedroefd)* Oh goed.

JEREMY : Dit is een zakendiner.

DANIËL : Een wat?

JEREMY : Jij en ik zijn hier om de avond door te brengen met deze nieuwe cliënten...

DANIËL : (*sarcastisch*) Oh ja, dat zal ze zeker geloven.

JEREMY : (*fantaseert*) Ieder van hen is een hoofdaandeelhouder van een succesvolle
compagnie...

DANIËL : Die twee stoeipoezen – dat is duidelijk!

JEREMY : Die twee firma's hebben plannen om te fusioneren...

DANIËL : Ze zullen niet weten waar je het over hebt.

JEREMY : In een gemeenschappelijk lichaam...

DANIËL : Ah, dat is meer hun taal.

JEREMY : En ze willen dat wij de verbinding tot stand brengen.

DANIËL : Dat is nog beter.

JEREMY : (*Triomfantelijk*) En daarom dineren wij vanavond samen!

DANIËL : Dat zal nooit lukken! Het is nonsens. Ze zal het nooit geloven!

JEREMY : Waarom niet?

DANIËL : Dat die twee zakenmagnaten zijn? Ik wed dat ze evenveel over zaken weten
als mijn tandenborstel.

JEREMY : Daniël, als advocaat zou je moeten weten dat de feiten irrelevant zijn – het is
de manier waarop je ze voorstelt die telt.

DANIËL : Juist. En die manier van voorstellen overleeft het eerste verhoor niet.

JEREMY : Waarom niet?

DANIËL : Jeremy, denk nu toch eens na. Jij hoopt een hele avond door te brengen met
je vrouw te overtuigen dat je vriendinnetje alleen maar een cliënte is, om je
vriendin te overtuigen dat je minnares alleen maar de huisbazin is, om je
huisbazin te overtuigen dat je vriendinnetje mijn maîtresse is, om mijn
maîtresse te overtuigen dat de huisbazin een zakenmagnaat is en om jezelf te
overtuigen dat je hen alle drie kunt blijven neuken zonder dat je extremiteiten
hopeloos in een knoop draaien!

(*stilte*)

JEREMY : Jouv maîtresse?

DANIËL : Wat ?

JEREMY : Je zei, jouw maîtresse.

DANIËL : Wanneer?

JEREMY : In het midden van heel die tirade heb ik duidelijk gehoord dat je zei “jouw maîtresse”.

DANIËL : Echt?

JEREMY : Ja.

DANIËL : Juist – jouw maîtresse. Een van de velen.

JEREMY : Nee, je zei: jouw maîtresse.

DANIËL : Kan niet. Een lapsus. Je hebt het verkeerd verstaan. Ik heb geen maîtresse.
Mijn maîtresse was niet hier ...

JEREMY : Juist. Maar waarom ...?

DANIËL : (*brult*) Verdomme, Jeremy, wat ga je met Louise doen?

(*Louise op uit de slaapkamer*)

LOUISE : Met mij doen?

(*ademloze stilte*)

JEREMY : Louise...

DANIËL : Louise...

LOUISE : (*heel lief*) Goeie avond.

JEREMY : Schat! Wat ben ik blij je te zien!

LOUISE : Blij jou ook te zien, Jeremy. En Daniël!

(*Daniël schraapt zijn keel luidruchtig*)

JEREMY : Wat doe jij hier?

LOUISE : Wel, ik kwam naar Londen om te winkelen en ik dacht even binnen te wippen om het nieuwe appartement van de firma te bekijken. Ik had het nog nooit gezien.

JEREMY : Natuurlijk niet.

DANIËL : Natuurlijk niet.

LOUISE : En wat doe jij hier?

JEREMY : Oh, alleen maar zaken.

LOUISE : Alleen maar zaken?

JEREMY : Ja, alleen maar zaken.

LOUISE : Typisch mijn echtgenoot – zaken, zaken, zaken.

JEREMY : Maar wat was jij daarbinnen aan het doen? Daniël heeft me nog maar pas verteld dat jij hier was.

LOUISE : Oh, was je mij helemaal vergeten, Daniël?

DANIËL : Ik had wat kopzorgen.

LOUISE : Ik was me alleen maar aan het opfrissen in je gezellig badkamertje.

JEREMY : Ah.

LOUISE : En je verbazingwekkende collectie after-shave aan het bewonderen.

JEREMY : Ah ja, we moeten onze cliënten imponeren – ha, ha.

LOUISE : Natuurlijk. En welke cliënten ga je vanavond compromitteren, ik bedoel imponeren?

JEREMY : Zeer belangrijke cliënten. Men kan zelfs zeggen voorname cliënten. Nietwaar Daniël?

DANIËL : Zeer belangrijk.

JEREMY : Het is een winstgevende zaak.

DANIËL : Brengt veel op.

JEREMY : Maar een moeilijke.

DANIËL : Uiterst ingewikkeld.

LOUISE : Oh, ik zou graag blijven om er alles over te horen.

JEREMY : Wel, schat, ik weet niet of dat mogelijk is.

DANIËL : Absoluut ongepast.

JEREMY : Het is allemaal nogal vertrouwelijk, zie je.

DANIËL : Absoluut privé.

JEREMY : *(beheerst zich)* Daniël, waarom ga jij niet eens in de keuken kijken hoe de dingen er voor staan?

DANIËL : Oké. *(gaat richting keuken)*

JEREMY : *(nadrukkelijk)* De dames hebben misschien wat uitleg nodig over de te volgen procedure vanavond.

DANIËL : Ja.

LOUISE : Dames?

(Daniël aarzelt)

JEREMY : Ja.

LOUISE : De cliënten?

JEREMY : Juist... een paar zeer succesvolle zakenvrouwen.

LOUISE : Echt?

JEREMY : Nietwaar, Daniël?

DANIËL : Zeer machtig.

JEREMY : Zoals zoveel andere vrouwen in onze maatschappij, die hun terechte plaats gevonden hebben.

DANIËL : De juiste positie.

JEREMY : Vooruit nu, Daniël.

DANIËL : Oké.

(gaat terug richting keuken, maar Cindy en Lulu komen er uit voor hij kan binnengaan.)

Ah.

LULU : We voelden ons eenzaam daarbinnen. We waren...

DANIËL : *(wijst naar Louise)* Sssshhhh!

LULU : Oh.

CINDY : Oh.

LULU : Nog een.

LOUISE : Nog een wat?

JEREMY : *(haast zich om tussen te komen)* Lulu, Cindy – ik had graag dat jullie kennismaken met Louise, mijn vrouw.

(stilte)

CINDY : Je vrouw?

LULU : Je vrouw?

JEREMY : Ja. Mijn vrouw.

CINDY : Oh.

LULU : Ah.

LOUISE : Aangenaam kennis maken.

CINDY : *(herpakt zich)* Hallo.

LULU : Hallo.

JEREMY : Ze kwam even langs voor een kort bezoekje...

CINDY : Ah. Ik begrijp het.

LULU : Hoe fijn!

LOUISE : Wel in feite ...

JEREMY : Wat?

LOUISE : Ik had gehoopt te blijven dineren.

JEREMY : Wel, schat, dat is een beetje, eu ...

LOUISE : Ik zal je zaken niet onderbreken, ik beloof het.

LULU : Zaken?

JEREMY : Ja, maar het is nogal vertrouwelijk, begrijp je, en ...

LOUISE : Ik ben de discretie zelf, dat verzeker ik je.

JEREMY : Ja, maar...

LOUISE : Nietwaar, Daniël?

DANIËL : *(mompelt)* Dat hoop ik.

LOUISE : En tenslotte ben ik je vrouw.

JEREMY : Ja, maar eu ... dit is nogal onprofessioneel, en eu ...

LOUISE : Wat denken de dames ervan?

LULU : *(nadat ze omgekeken heeft)* Wij?

LOUISE : Zou ik storen?

CINDY : *(niet begrijpend)* Storen?

LOUISE : Bij uw onderhandelingen?

LULU : Onderhandelingen?

LOUISE : Waarom herhaal jij alles wat ik zeg?

JEREMY : Luister, schat. Ik zal even privé met ze praten en als ze er niets op tegen hebben, ben ik zeker dat we een oplossing zullen vinden.

LOUISE : Dat zou fijn zijn. Ik zie hem zo weinig, zie je. En dat kan niet iedereen zeggen.

JEREMY : *(Drijft hen vlug naar de keuken)* Laat ons naar de keuken gaan, dames. Daniël, jij zorgt voor Louise. Ik denk dat het tijd is de champagne te openen, niet?

DANIËL : *(Opgelucht)* Wat een goed idee.

(Jeremy drijft de meisjes naar de keuken. Daniël opent de champagne.)

LOUISE : Oké – welke is het ?

DANIËL : Wat?

LOUISE : Welke is zijn maîtresse?

DANIËL : Eu ...

LOUISE : Cliënten, dat zal wel! Wie denkt hij dat hij voor de gek houdt?

DANIËL : Nee, nee, ze zijn – echt ...

LOUISE : Denk je dat ik dom ben?

DANIËL : Natuurlijk niet, maar...

LOUISE : Die twee stoeipoezen – machtige zakenvrouwen!

DANIËL : Het uiterlijk kan bedrieglijk ...

LOUISE : Laten jullie gewoonlijk belangrijke cliënten voor je koken?

DANIËL : Wel, ze waren alleen maar een beetje aan het helpen, en ...

LOUISE : Daniël, ik wil de waarheid weten. Welke is zijn maîtresse? En wat doet die andere hier in godsnaam?

DANIËL : Wel? Eu... het is nogal ingewikkeld. *(geeft haar een glas)* Drink wat champagne.

LOUISE : Ik verwittig je, Daniël, ik wil het weten...

(Er wordt geklopt. Ze verstijven.)

Denk je dat er nog een is?

DANIËL : Aan het tempo dat we nu bezig zijn, goed mogelijk.

(weer een klop)

LOUISE : Wel, doe open.

DANIËL : *(voorzichtig)* Liever niet, eigenlijk.

LOUISE : *(gaat naar de deur)* Dan doe ik het.

(Ze opent de deur. Suzanne op.)

SUZANNE : *(met open armen)* Oh Louise!

LOUISE : Oh Suzanne!

DANIËL : Oh verdomme.

(De twee vrouwen omhelzen mekaar.)

SUZANNE : Is dat niet vreemd. Ik had een voorgevoel dat ik je hier zou vinden.

LOUISE : Echt?

SUZANNE : En mijn man ook. Wat een toeval. Hallo schat!

DANIËL : *(Berust in zijn lot.)* Hallo.

SUZANNE : Jullie vliegen samen in de champagne. Juist zoals ik het me had voorgesteld.

LOUISE : Wat voorgesteld, lieve?

SUZANNE : Ik had alleen maar een gevoel. Een kleine aanwijzing hier, een rare opmerking daar.

DANIËL : Wat bedoel je?

SUZANNE : Je was zo zenuwachtig toen je vertrok vanmorgen, mijn engeltje. En je vergat je tas en je agenda, die vol nota's staat over de afspraken van vandaag.

DANIËL : Goeie god!

SUZANNE : Dat is mijn Daniël niet, dacht ik. Vooral omdat bij het afspraakje van vanavond een uitroepteken stond.

DANIËL : Oh, verdomme.

SUZANNE : Dus belde ik naar kantoor en men vertelde mij dat Jeremy weg was – niemand wist waar naartoe. En dan belde ik naar jou thuis, Louise, en de meid zei dat jij ook naar Londen was. Dus wist ik hoe de vork in de steel zat – en ik dacht, ik ga daar eens kijken om te zien of ik gelijk heb.

LOUISE : Maar Suzanne...

SUZANNE : En wat vind ik ? Een lieve tête-à-tête, met champagne die vloeit en heerlijke geuren die uit de keuken komen....

LOUISE : Suzanne...

SUZANNE : (*Kijkt rond*) En wat een intiem liefdesnestje! Alleen voor zakendoeleinden, hé, Daniël? Heel geschikt.

LOUISE : Suzanne...

SUZANNE : (*Gaat naar de slaapkamer*) Is dit hier de keuken, of niet... (*kijkt binnen*) De slaapkamer. Natuurlijk! Met een mooi groot dubbel bed! Hoe knus!

DANIËL : Suzanne...

SUZANNE : Hij heeft altijd al een zwak voor je gehad, Louise. Weet je, ik denk dat hij met jou getrouwd was, als Jeremy hem niet voor was geweest.

DANIËL : Suzanne...

SUZANNE : Maar trouwen is helemaal niet nodig, niet? Met Jeremy die zo dikwijls weg is voor zaken en de kans om samen te zijn die zo simpel is, hier.

(*Lulu op uit keuken.*)

LULU : (*Ziet Suzanne*) Oh.

SUZANNE : Jullie zijn met drie. (*stite*) Wel, dit is een interessante ontwikkeling. Ik vraag mij af, wat heeft deze hier te maken?

LOUISE : Suzanne...

SUZANNE : Het is toch zeker geen menage à trois? Dat is niets voor mijn bedeesde, conservatieve, kleine Daniël.

DANIËL : Suzanne...

SUZANNE : Was hij in de war met de data en heeft hij er twee tegelijk uitgenodigd? In dat geval, hoe gaat hij de zaken behartigen voor jullie drieën?

(Cindy op uit keuken)

CINDY : Oh.

SUZANNE : Jullie vierden. *(stilte)* Ik denk dat ik dat ik daar geen verklaring voor kan vinden.

LOUISE : Suzanne...

SUZANNE : Ik weet helemaal net meer wat je van plan bent, Daniël. Wil je een orgie op grote schaal?

DANIËL : Suzanne...

SUZANNE : Of is er een of andere excentrieke reden voor jullie aanwezigheid... ?

(Jeremy op)

JEREMY : Oh.

SUZANNE : Jullie vijven. *(lange stilte)* Wil iemand mij op de hoogte brengen?

JEREMY : Suzanne - hoe fijn je te zien! Wat doe jij hier?

SUZANNE : Ik denk dat de vraag is: "Wat doe **jij** hier?".

JEREMY : Wel, eu...

DANIËL : Suzanne, ik denk dat je het bij het verkeerde eind hebt...

SUZANNE : Iemand heeft het zeker bij iemand anders verkeerde eind, maar ik weet niet zeker wie het is.

JEREMY : Kijk Suzanne, hum... we hebben het net aan Louise uitgelegd. Jullie zijn alle twee nogal ongenode gasten die een nogal belangrijke zakenbijeenkomst hebben verstoord met twee nogal speciale cliënten – Lulu hier...

LULU : Hallo.

JEREMY : En Cindy.

CINDY : Aangenaam kennis te maken.

SUZANNE : Cliënten?

JEREMY : Juist.

SUZANNE : Zakenbijeenkomst?

DANIËL : Juist.

SUZANNE : Kon jij dat geloven, Louise?

LOUISE : Nee.

SUZANNE : Ik ook niet.

JEREMY : Ik ben zeker dat onze de facto cliënten zeer verontwaardigd zullen zijn door jouw onbezonnen twijfel aan hun integriteit. Ik hoop alleen maar dat dit hen niet zal aanzetten om met hun bona fide zaken ergens anders te gaan – ad hoc.

CINDY : Blijft u?

LULU : Zou kunnen.

CINDY : Ja, zou kunnen.

SUZANNE : Hoe vitaal is die zaak dan dat er champagne bij nodig is en een diner in een privé appartement laat op de avond?

JEREMY : Het is een uiterst delicate en confidentiële transactie waarbij een zeer diepgaande discussie vereist is in absoluut vertrouwelijke omstandigheden. Nietwaar, Daniël?

DANIËL : Zo is het.

JEREMY : Met andere woorden, het is precies voor dit soort van professionele gelegenheden dat de firma op volledig legale wijze dit appartement in gebruik heeft genomen. Nietwaar, Daniël?

DANIËL : Absoluut.

JEREMY : En wij zijn allebei zeer ontsteld dat jullie onze daden, motieven en intenties zo verkeerd interpreteren. Nietwaar, Daniël?

DANIËL : Uiterst.

SUZANNE : Doe het dan.

JEREMY : Doe wat dan?

SUZANNE : Ga voort met je uiterst delicate en confidentiële transactie.

JEREMY : Eu...

LOUISE : Ja, doe voort.

JEREMY : Wel, het is hoogst ongebruikelijk dat buitenstaanders deelnemen aan zo'n procedure...

SUZANNE : Wij gaan niet weg, hé Louise?

LOUISE : Nee, doen we niet.

JEREMY : In dat geval...

LOUISE : Ja?

JEREMY : Omdat jullie zo onvermurwbaar zijn en onze cliënten als zodanig geen bezwaar maken... *(kijkt naar Lulu en Cindy)*

LULU : Nee.

CINDY : Nee.

JEREMY : Zullen we doen wat je zegt.

SUZANNE : Echt?

DANIËL : *(bang)* Echt?

JEREMY : Daniël, ik denk dat we allemaal wat champagne willen om ons op te frissen.

DANIËL : Waarom?

JEREMY : Het eten zal klaar zijn na onze inleidende bespreking – alhoewel, nu we met zo velen zijn zal ik wat moeten aanlengen...

DANIËL : *(mompelt terwijl hij inschenkt)* Dar zeg je zo iets.

JEREMY : *(neemt zijn tas)* Dus, als jullie er allemaal gemakkelijk gaan bij zitten, zullen wij voortgaan.

DANIËL : Waar naartoe?

(Ze gaan allemaal in een halve cirkel in de sofa zitten. Jeremy haalt een bundel papieren uit zijn tas en geeft dossiers aan Lulu en Cindy.)

JEREMY : *(Op zijn beste ‘advocaten’ manier)* Voorafgaande agenda en opsomming van de items.

CINDY : Dit is plezant!

(Louise steekt haar hand uit voor een dossier. Jeremy geeft het niet.)

JEREMY : Sorry – alleen voor de cliënten. *(zet zich in het midden van de cirkel met zijn eigen dossier en neemt een grote slok champagne.)*

JEREMY : Klaar, Daniël?

DANIËL : Voor honderd procent.

JEREMY : *(neemt diep adem)* Hier gaan we dan – zoals bepaald in Item Een, sub-sectie A, paragraaf twee, in de termen van de wet op bedrijven, sectie drieëntwintig, clauseule zeven, de partij van het eerste deel -dat wil zeggen de persoon aan mijn rechter kant- *(wijst naar Lulu)*, die een volwassene is gezond van geest en een burger van dit land en de vergunninghouder en enige bezitter van de voornaamste aandelen gespecificeerd in aanhangsel A, bijlage een, over de wettelijk opgerichte onderneming en eigendomsbepaling in aanhangsel B, van de beheerraad waarvan de lijst staat in aanhangsel D, bijlage twee, hierbij voorstelt zonder vooroordelen het aanbod van aankoop te aanvaarden uitgestippeld in Item Twee, sub-sectie B, van de voornoemde aandelen aan de overeengekomen prijs gepreciseerd in aanhangsel E, bijlage een, gebaseerd op de gangbare markt offertes vermeld in bijlage twee, die betrekking hebben op de datum en de tijd vermeld in bijlage drie, samen met het wederzijdse aanbod voor aandelen in de ontvangende onderneming zoals beschreven in aanhangsel F, bijlage een, die ook een wettige onderneming is en eigendom waarvan de partij van het tweede deel -dat wil zeggen de persoon links van mij- *(wijst naar Cindy)*, eveneens een volwassene, gezond van geest en een burger van dit land, de vergunninghouder is en alleen eigenaar van de meeste aandelen vermeld in aanhangsel G, bijlage drie en ook de activiteiten van de voornoemde onderneming in aanmerking genomen en formeel aangetoond in het officiële accountantsonderzoek in aanhangsel H en ook de toekomst prospecten die getoond worden in de raming in aanhangsel H2 en de lijst van de bezittingen in aanhangsel H3 en op de hoogte van de interesse van zowel haarzelf als de door haar aangeduide erfgenamen zowel als de minderheid aandeelhouders en leden van de beheerraad vermeld in aanhangsel I, bijlage een, de genoemde transactie moet plaatsgrijpen op de datum en de plaats vermeld in Item Drie, sub-sectie A, onder de auspiciën van de advocaten praktijk vermeld in aanhangsel J, bijlage twee, waarvan ik zelf en de partij rechts van mij *(wijst naar Daniël)* de wettige partners zijn en volledig gekwalificeerde vertegenwoordigers.

(Hoogst verbaasde stilte)

CINDY : (*terloops*) Kunt u dat even herhalen, aub?

JEREMY : Nee, dat kan ik niet.

(*weer stilte*)

LULU : Voor mij klonk het goed.

JEREMY : Goed. Cindy?

CINDY : Verrukkelijk!

JEREMY : Daniël?

DANIËL : (*hees*) Fijn.

JEREMY : Moet ik nu meer in detail treden?

LULU : (*haastig*) Nee, dank je.

CINDY : Het is in orde.

DANIËL : Ik denk dat we die als gelezen kunnen beschouwen.

(*Louise klapt traag in de handen.*)

LOUISE : Zeer indrukwekkend, schat.

JEREMY : Dank je.

LOUISE : Het is interessant je man te zien in zijn professionele rol. Hij is er zeer goed in, niet Suzanne?

SUZANNE : Opmerkelijke prestatie.

LOUISE : Verbijsterende vertoning.

SUZANNE : Ik denk niet dat Daniël het ook zo goed zou kunnen, hé Daniël?

DANIËL : Ik ben zeker van niet.

LOUISE : (*staat recht*) Na dit alles denk ik dat Suzanne en ik ons voor een momentje moeten terugtrekken in de keuken, om te hergroeperen, kijken hoe het met het eten staat en eens te overleggen over hoe de zaken er nu voor staan. Wat denk je, Suzanne?

SUZANNE : Prima suggestie.

LOUISE : Is er nog champagne in voorraad, Jeremy? Dit belooft een lange avond te worden.

JEREMY : In de ijskast.

LOUISE : *(met een lieve glimlach)* Tot straks.

SUZANNE : *(even lief)* Ga maar door met je “zaken”

(Ze verdwijnen naar de keuken. Daniël valt bijna flauw van opluchting nu de spanning weg is.)

JEREMY : Ik denk dat het ons tot nu toe gelukt is.

DANIËL : Ik denk niet dat mijn hart nog meer kan verdragen.

JEREMY : We moeten ze kwijtraken, Daniël.

DANIËL : Hoe? Ze van het balkon gooien?

JEREMY : We moeten ze overtuigen ergens anders naar toe te gaan.

DANIËL : Als jij doorgaat met zo te acteren dan blijven ze heel de nacht. Dit is beter dan de opera.

JEREMY : Ik kan dat niet langer volhouden. *(verzamelt zijn papieren terug van de meisjes.)* Geef me die terug.

DANIËL : Wat zijn dat?

JEREMY : Mijn verzekeringspolissen.

DANIËL : Ah – je zou die wel eens kunnen nodig hebben.

JEREMY : Ze dekken mij niet tegen fysieke aanvallen door echtgenotes!

CINDY : Excuseer...

JEREMY : Wat is er schat... eu... schattige vriendin van Daniël?

CINDY : Er is iets dat ik niet goed begrijp.

JEREMY : En wat is dat?

CINDY : *(wijst naar Lulu)* Wel, als zij alleen maar de huisbazin is...

JEREMY : Ja?

CINDY : *(wijst naar Daniël)* En ik ben alleen maar een nieuwe vriendin van hem.

JEREMY : Ja?

CINDY : *(wijst naar de keuken)* En hij is gescheiden van zijn vrouw. ...

JEREMY : Ja?

CINDY : Waarom doen wij dan al die moeite?

JEREMY : Moeite?

CINDY : Doen alsof we cliënten van jou zijn.

JEREMY : Ah.

DANIËL : Dat is een terechte opmerking, Jeremy.

CINDY : En waarom zijn jullie echtgenotes eigenlijk naar hier gekomen?

JEREMY : (*ontwikkend*) Ja... wel, eu... zie je, Cindy... het punt is... wel, feitelijk... het komt hier op neer... ze zijn zeer jaloers.

CINDY : Die vrouwen?

JEREMY : Ja. De vrouw van Daniël is over haar toeren door de scheiding, hé Daniël?

DANIËL : Zij wil het niet aanvaarden.

CINDY : Oh.

JEREMY : En mijn vrouw is achterdochtig bij alles wat ik doe, hé Daniël?

DANIËL : Paranoïde.

CINDY : Ah.

JEREMY : Als ieder van hen nog maar denkt dat er een kleine kans is dat ieder van ons nog maar zou kijken naar ieder van jullie, dan wordt het moord en doodslag.

DANIËL : Catastrofe!

CINDY : Oh.

JEREMY : Zelfs de wetenschap dat een knappe vrouw als Lulu de huisbazin is en dat een mooi meisje zoals jij alleen maar een vriendin is, zou jullie allebei in gevaar kunnen brengen.

DANIËL : Om niet over onszelf te spreken.

CINDY : Ik snap het.

JEREMY : Dus moeten wij ze op de een of andere manier overtuigen van naar huis te gaan, dan kunnen wij vanavond doen wat we van plan waren.

DANIËL : Echt?

JEREMY : Wat?

DANIËL : (*scherp*) Is het dat wat we echt willen, met de moeilijkheden van daarstraks?

JEREMY : Ah.

LULU : Welke moeilijkheden?

JEREMY : Die was ik vergeten.

CINDY : Welke moeilijkheden?

JEREMY : Het is al zolang geleden.

DANIËL : Maar nog altijd even problematisch.

JEREMY : Ja, juist.

LULU : Waar hebben jullie het over?

JEREMY : Oh, dat is iets tussen Daniël en mij.

DANIËL : Heeft niets met jullie te maken.

JEREMY : (*ijsbeert*) Ik moet nadenken...

DANIËL : Ik had liever dat je dat niet deed.

JEREMY : Ah! Natuurlijk!

DANIËL : Wat?

JEREMY : Ik heb het!

DANIËL : Goeie god!

JEREMY : Het antwoord op al onze problemen.

DANIËL : Ik durf het niet vragen.

JEREMY : Het lost alles op voor iedereen met één zet. Daniël, ik heb je hulp nodig.

DANIËL : Daar was ik al bang voor.

JEREMY : Heb jij je gsm bij?

DANIËL : Gsm?

JEREMY : Ja.

DANIËL : In mijn aktetas.

JEREMY : (*haalt de zijne te voorschijn*) Ik ook.

DANIËL : En dan?

JEREMY : Dit gaan we doen. Haal ze terug hier binnen...

DANIËL : Oh verdomme.

JEREMY : Je belt mij op als ze even niet kijken...

DANIËL : Oh nee.

JEREMY : Ik antwoord en doe alsof het de echtgenoten zijn van deze twee hier.

DANIËL : Oh god!

LULU : Onze echtgenoten?

CINDY : Onze echtgenoten?

JEREMY : Ik zal zeggen dat ze naar hier willen komen om te zien hoe de zaken er voor staan.

DANIËL : (*verbaasd*) Naar hier komen?

JEREMY : Maar omdat we al met zoveel zijn, zal ik voorstellen dat we ze in een restaurant ontmoeten.

DANIËL : En dan?

JEREMY : Dan laten we Louise en Suzanne hier...

DANIËL : Hier?

JEREMY : Om met hun tweetjes ons diner op te eten...

DANIËL : En?

JEREMY : Wij gaan weg met Lulu en Cindy...

LULU : Dat klinkt beter!

JEREMY : Naar een lief knus restaurantje...

CINDY : Veel beter!

JEREMY : Waar we ons kunnen amuseren tot de vrouwen naar huis zijn.

DANIËL : En wat dan?

JEREMY : Dan, omdat het al zo laat zal zijn, breng ik Lulu terug naar haar man...

LULU : (*teleurgesteld*) Oh nee.

JEREMY : En jij kan Cindy brengen waar ze wou zijn.

CINDY : (*blij*) Oh ja!

DANIËL : En dan in de tuin gaan slapen – dank je wel.

JEREMY : Het kan niet verkeerd lopen.

DANIËL : Waar heb ik dat nog gehoord?

JEREMY : Doe niet zo defaitistisch, Daniël, het is de perfecte oplossing.

DANIËL : (*verliest zijn kalmte*) Jeremy, iedere keer dat jij de perfecte oplossing vindt om ons uit de miserie te halen, geraken we steeds in nog grotere miserie dan de eerste en dan kom je weer direct met een betere oplossing dan de eerste en die brengt ons in een nog grotere miserie dan de laatste! Ik wil er niets meer met te maken hebben!

JEREMY : Zeg me dan eens, Daniël, hoe ga jij dan uit deze miserie geraken?

DANIËL : Het is mijn miserie niet, het is die van jou!

JEREMY : Mijn miserie is jouw miserie. We zitten allemaal in hetzelfde bootje.

DANIËL : Ik weet het – als jij in de knoei zit, zit ik er ook in en daar ben ik bang voor.

LULU : Jongens, jongens – kalm aan. Ik ben zeker dat wij jullie uit de knoei kunnen halen.

(Louise en Suzanne terug op)

CINDY : *(ziet hen niet)* Ik denk dat het plan van Jeremy heel goed klinkt.

LOUISE : En mogen wij vragen wat voor plan dat is?

CINDY : Goeie god!

JEREMY : Eu... het zakenplan, schat.

SUZANNE : Oh, die oude koe. Ben je daar nu nog niet klaar mee?

JEREMY : Jawel, jawel, we werken alleen maar de losse eindjes uit. Hé, Daniël?

(Doet teken naar Daniël om zijn gsm te gebruiken)

DANIËL : Ja – de kleine details..

LOUISE : Ah ja – mijn man is zeer goed met losse eindjes.

SUZANNE : En de mijne is niet slecht met kleine details.

JEREMY : *(nadrukkelijk)* Daniël moet alleen alles nog berekenen...

DANIËL : Eu...

JEREMY : *(doet verwoed teken)* en de laatste afspraken op papier zetten...

DANIËL : Juist. *(neemt stiekem zijn gsm uit zijn aktetas en tikt een nummer)*

JEREMY : En alles is in kannen en kruiken. *(om de aandacht af te leiden)* Hoe staat het met het diner, schat?

LOUISE : Fijn, maar er is niet veel.

JEREMY : Nee?

LOUISE : Zelfs niet voor jullie gevieren.

JEREMY : Goeie god. Wel, eu... in dat geval, eu... *(zijn gsm biept)* Oh, mijn gsm. *(antwoord)* Hallo? Ja, spreekt u mee. *(overdreven vriendelijk)* Oh, hallo, hallo! Hoe fijn van u te horen! Hoe vriendelijk van te telefoneren! Ik heb zoveel over u gehoord!

DANIËL : *(rolt de ogen)* Yugh!

JEREMY : Ja, uw twee mooie vrouwen zijn allebei hier... we hebben min of meer de inleidende gesprekken afgesloten, het spijt me zo dat u er niet hebt kunnen bij zijn... *(vol enthousiasme)* Maar natuurlijk kunnen we dat! Absoluut fantastisch! Hoe buitengewoon.

DANIËL : Erghh!

JEREMY : De enige moeilijkheid is, het is hier een beetje problematisch. Er is een teveel aan volk en een tekort aan ruimte... Oh, wat een fantastisch voorstel. We vinden het verrukkelijk!

DANIËL : Yack!

JEREMY : En dat zullen uw charmante vrouwen ook. Ja... ja... ja! Sensationeel! Wij zien u daar! Bye! *(zet gsm af en wendt zich stralend tot de anderen)*

LOUISE : Was dat een kennis?

JEREMY : *(tegen Lulu en Cindy)* Het waren jullie echtgenoten, dames. Ze wilden weten hoe wij er voor staan.

DANIËL : Hah!

JEREMY : Ze hebben gedaan met hun eigen vergadering en ze vroegen zich af of wij hen konden vervoegen in het restaurant. Ik heb gezegd dat wij dat verrukkelijk zouden vinden.

LULU & CINDY : *(samen)* Oh goed!

LOUISE & SUZANNE : *(samen)* Oh goed!

JEREMY : Ik vrees jullie niet, schatjes.

LOUISE : Oh.

JEREMY : Er moet nog veel over de zaak gediscussieerd worden, zie je, en hun mannen zouden het zeer onconventioneel vinden als wij onze vrouwen ook zouden meebrengen – nietwaar, Daniël?

DANIËL : Zeer ongepast.

SUZANNE : Oh.

JEREMY : Maar het geeft niet – ik heb een voorstel.

LOUISE : Surprise, surprise!

JEREMY : Waarom blijven jullie niet hier eten voor jullie naar huis gaan? Alles is klaar en het zou zonde zijn het weg te smijten.

LOUISE : *(kijkt naar Suzanne)* Wel, eu...

JEREMY : Het zal veel plezanter zijn hier te zitten babbelen dan te luisteren naar onze saaie voorstellen, eu... uiteenzettingen, eu... oraties.

SUZANNE : Dat is waarschijnlijk zo.

JEREMY : *(vlug)* Dat is dan opgelost. Vooruit, dames. Daniël *(leidt hen naar de deur)* Amuseer jullie. Neem al wat je wil. Het appartement staat tot jullie beschikking.

(Hij wil de deur openen. Op dat ogenblik wordt er hard op de deur geklopt. Hij wijkt achteruit.)

STEM : *(off)* Lulu! Ben jij daar?

LULU : *(ontzet)* Dat is mijn man.

(Er wordt weer geklopt.)

TWEEDE STEM : Cindy! Ben jij daar?

CINDY : *(verbijsterd)* Dat is mijn man!

LOUISE : *(droogjes)* Dat was snel.

(nog meer gebons)

STEMMEN : Maak open!

JEREMY : *(bij de deur)* Nee! Ga weg!

(Een grote vuist slaat door het deurpaneel. Iedereen gilt.)

BLACK OUT

DOEK

TWEEDE BEDRIJF**EERSTE SCÈNE : Enkele maanden later**

(Enkele maanden later. Het appartement is weer leeg en donker. Een sleutel rammelt in het slot. Daniël en Cindy op. Hij doet het licht aan.)

DANIËL : Wel, hallo jij!

CINDY : Wel, hallo jij!

DANIËL : Leuk je te zien.

CINDY : Na al die maanden.

DANIËL : Je ziet er goed uit.

CINDY : Jij ook.

DANIËL : Wel, wel.

CINDY : Wel, wel.

(stilte)

DANIËL : Hier zijn we dan.

CINDY : *(kijkt rond)* Oh ja.

DANIËL : Niet veel veranderd.

CINDY : Ik was vergeten hoe het er uitzag.

DANIËL : *(giechelt)* Je bent niet lang kunnen blijven.

CINDY : *(giechelt ook)* Ik heb zelfs de slaapkamer niet gezien!

DANIËL : *(steeds lachend)* Dat deed niemand die avond. Wat een ramp!

CINDY : *(hysterisch)* Wat een catastrofe!

DANIËL : *(terug normaal)* Toen konden we er niet om lachen.

CINDY : Juist.

DANIËL : We moesten het hele appartement terug inrichten.

CINDY : Goeie god.

DANIËL : Nadat we uit het hospitaal kwamen.

CINDY : Dat spijt me.

DANIËL : Groot – jullie mannen.

CINDY : Wat gebeurde er daarna?

DANIËL : Daarna?

CINDY : Met jou en Suzanne?

DANIËL : We gingen uiteen.

CINDY : Nee!

DANIËL : Jawel.

CINDY : Nee!

DANIËL : Echt onvermijdelijk na alles wat gebeurd was.

CINDY : En Jeremy en Louise?

DANIËL : Uiteen.

CINDY : Nee !

DANIËL : Jawel.

CINDY : Nee !

DANIËL : Kon echt niet anders.

CINDY : Jeremy en Lulu?

DANIËL : Bijeen.

CINDY : Nee !

DANIËL : Jawel.

CINDY : Nee !

DANIËL : Wonen beneden in haar appartement.

CINDY : En jij en Louise?

DANIËL : Ah wel, eu...

CINDY : Zie je haar nog?

DANIËL : Oh... ja.

CINDY : Ah.

DANIËL : Bij gelegenheid. Nu en dan. Soms.

CINDY : Ah. *(Ze wandelt door de kamer en raakt het beeld aan.)* En je blijft het appartement huren...

DANIËL : Strikt voor zaken.

CINDY : Oh.

DANIËL : Na al die moeilijkheden zijn Jeremy en ik ons gaan gedragen.

CINDY : Ah.

DANIËL : En jij?

CINDY : Me gedragen?

DANIËL : Nee, nee, ben je alleen?

CINDY : Ja.

DANIËL : Ah.

CINDY : Gelukkiger op die manier.

DANIËL : Wel, wel.

CINDY : Weet je, ik had het van in het begin al voor jou.

DANIËL : Voor mij?

CINDY : Jeremy was te opdringerig voor mij.

DANIËL : Ah.

CINDY : Ik heb liever de verlegen soort.

DANIËL : Oh.

CINDY : (*dichtbij*) Die zijn gewoonlijk meer gepassioneerd als het er op aan komt.

DANIËL : Echt?

CINDY : Denk je dat het mogelijk is...?

DANIËL : Wat?

CINDY : Kan ik de slaapkamer deze keer wel zien?

DANIËL : (*zwakjes*) Oh, wel, eu, wil je eerst niet iets eten?

CINDY : Dat zou fijn zijn.

DANIËL : Wel dan, eu...

CINDY : Laat ons beginnen met het dessert. (*Ze leidt hem naar de slaapkamer.*)

DANIËL : Zaken... strikt voor zaken...

(Ze verdwijnen. Kakofonie van de bedveren. De deur van het appartement gaat open. Jeremy en Suzanne op.)

JEREMY : Hier zijn we dan.

(Hij sluit de deur. In de slaapkamer wordt het stil. Jeremy stopt even, hij denkt iets gehoord te hebben. Dan keert hij zich tot Suzanne.)

Wel, hallo jij!

SUZANNE : Wel, hallo jij!

JEREMY : Leuk je te zien.

SUZANNE : Na al die tijd.

JEREMY : Je ziet er schitterend uit.

SUZANNE : Jij ook.

JEREMY : Wel, wel.

SUZANNE : Wel, wel.

(stilte)

JEREMY : Hier zijn we dan.

SUZANNE : *(kijkt rond)* Oh ja.

JEREMY : Niet veel veranderd.

SUZANNE : *(giechelend)* Ik veronderstel dat je het terug hebt moeten inrichten na die avond.

JEREMY : *(dito)* Bijna laten herbouwen.

SUZANNE : *(lacht luid)* Arme Jeremy – door iedereen betrap met je broek omlaag.

JEREMY : *(dito)* Zelfs voordat ik ze één keer kon uitdoen.

(allebei hysterisch, hij kalmeert)

Toen konden we er niet om lachen.

SUZANNE : Nee.

JEREMY : *(neemt haar jas)* En toch was het uiteindelijk niet slecht.

SUZANNE : We zijn allemaal onze hoogst ongepaste partners kwijtgeraakt.

JEREMY : Jij hebt je vrijheid en je mooi huis.

SUZANNE : Daniël heeft Louise en jouw mooi huis.

JEREMY : *(sluw)* En we hebben allemaal het appartement nog.

SUZANNE : Je bent nog niets veranderd, Jeremy.

JEREMY : Ha, ha.

SUZANNE : En Lulu?

JEREMY : (*Onschuldig*) Lulu?

SUZANNE : Zie je haar nog?

JEREMY : Oh... bij gelegenheid.

SUZANNE : Oh?

JEREMY : Nu en dan. Soms.

SUZANNE : Ah.

JEREMY : Maar laat ons het niet over haar hebben. (*legt zijn arm rond haar.*) Ik was altijd in het geheim verliefd op jou, weet je.

SUZANNE : Ouwe charmeur.

JEREMY : Nog mooier dan ooit. Het vrijgezellenleven doet je goed.

SUZANNE : Dank je.

JEREMY : Wat denk je van een beetje champagne en een soupetje?

SUZANNE : Hier?

JEREMY : Ik heb altijd wat in voorraad, voor het geval.

SUZANNE : Waar is Lulu?

JEREMY : Lulu? (*vaag*) Oh, het is haar baccaratt - avond.

SUZANNE : En is dit een onpare datum?

JEREMY : (*streelt haar*) We hoeven ons van de datum niets aan te trekken. Daniël is nu vast bij Louise.

SUZANNE : Kwaadaardige man.

JEREMY : Kom me helpen de oven op te warmen.

(Allebei af in de keuken. Deur dicht. De deur van de slaapkamer gaat open en Daniël steekt voorzichtig zijn hoofd binnen. Een lachsalvo uit de keuken.)

DANIËL : Hallo! (*Er breekt iets in de keuken*) Is hier iemand?

(Jeremy op uit de keuken met een fles champagne in de hand.)

JEREMY : Daniël!

DANIËL : Jeremy!

(Ze sluiten allebei vlug hun deur.)

JEREMY : Niet nog eens. Wat doe jij hier?

DANIËL : Wat doe jij hier?

JEREMY : Ik woon hier, weet je nog?

DANIËL : Jij woont beneden.

JEREMY : En dan? Ik kan naar boven komen. Jij woont buiten de stad.

DANIËL : En dan? Ik kan naar de stad komen.

JEREMY : Ik dacht dat ik iets hoorde. Heb je iemand daarbinnen?

DANIËL : Natuurlijk niet.

JEREMY : Daniël, jij ouwe snoeper, je bent weer bezig.

DANIËL : Flauwe kul, natuurlijk niet.

JEREMY : Wie is het dan?

DANIËL : Het is niemand, het is...

JEREMY : Wie?

DANIËL : Het is...

JEREMY : Wie?

DANIËL : Louise natuurlijk.

JEREMY : Louise?

DANIËL : Natuurlijk.

JEREMY : Daarbinnen?

DANIËL : Natuurlijk.

JEREMY : Oh.

DANIËL : We zijn voor een avondje naar de stad gekomen.

JEREMY : En waarom wou je niet zeggen wie het was?

DANIËL : Ze... wou je niet zien.

JEREMY : Ah.

DANIËL : Na al die ruzie.

JEREMY : Ik begrijp het.

DANIËL : Maar waarom ben jij hier?

JEREMY : Wel, ik... eu...

DANIËL : Heb jij hier iemand?

JEREMY : Natuurlijk niet.

DANIËL : (*wijst naar de champagne*) Jij drinkt dus op je eentje?

JEREMY : Nee, maar eu...

DANIËL : Zelfde ouwe Jeremy! Wie is het?

JEREMY : Het is alleen maar...

DANIËL : Wie?

JEREMY : Lulu natuurlijk.

DANIËL : Lulu?

JEREMY : Natuurlijk.

DANIËL : Ah.

JEREMY : Wie anders?

DANIËL : En wat doet ze hier?

JEREMY : Zij is de huisbazin. Ze heeft alle recht om hier te zijn.

DANIËL : Ja, maar waarom drinken jullie champagne?

JEREMY : We zijn aan het vieren.

DANIËL : Wat?

JEREMY : Hier te komen.

DANIËL : Oh.

JEREMY : We hebben hier soms een nostalgisch dineetje. Om ons te herinneren aan die avond.

DANIËL : Het was de slechtste avond van je leven.

JEREMY : Ah ja, maar...

DANIËL : Je had een kapot huwelijk, een kapot appartement en een kapotte neus.

JEREMY : Het was de avond die ons samenbracht.

DANIËL : Oh, ik snap het.

JEREMY : Wij zijn zeer dankbaar voor die avond.

DANIËL : En waarom wou je mij dan niet zeggen dat ze hier is?

JEREMY : Wel, ze hum...

DANIËL : Ja?

JEREMY : Ze wou niet dat jij het wist.

DANIËL : Waarom niet?

JEREMY : Ze weet dat jullie hier zijn. Ze is gegeneerd.

DANIËL : Lulu gegeneerd?

JEREMY : Jou te zien met mijn ex.

DANIËL : Oh. Dus wat doen we?

JEREMY : Het is duidelijk dat we het appartement niet kunnen delen.

DANIËL : Heel duidelijk.

JEREMY : Dus een van ons moet weg.

DANIËL : Wij waren hier eerst.

JEREMY : Het appartement is van Lulu.

DANIËL : Jullie kunnen naar beneden gaan.

JEREMY : De behangers zijn bezig.

DANIËL : Behangers?

JEREMY : Daarom zijn wij weggegaan.

DANIËL : Ah.

JEREMY : Welke datum is het?

DANIËL : Jeremy, we gebruiken dat systeem niet meer.

JEREMY : Het is nog altijd wettelijk geldig.

DANIËL : Niet waar.

JEREMY : Jawel.

DANIËL : Wel, wat is de datum?

JEREMY : De zevende mei.

DANIËL : Onpaar.

JEREMY : Ik had de onpare dagen.

DANIËL : Ik had de onpare dagen!

JEREMY : Daniël, heel die ramp de laatste keer gebeurde omdat het de eerste maart was.

DANIËL : De tweede maart.

JEREMY : Het was een schrikkeljaar.

DANIËL : En daarom dacht ik dat het de eerste maart was!

JEREMY : De tweede maart!

DANIËL : Dat is de slechtste verdediging van een zaak die ik ooit heb gehoord.

JEREMY : We zullen kruis of munt gooien.

DANIËL : OK (*Jeremy smijt een geldstuk.*) Kruis.

JEREMY : (*steekt het geldstuk weg*) Het is munt.

DANIËL : Het was munt.

JEREMY : Het was kruis! En daarbij, het is een onpare datum, dus mijn avond.

DANIËL : (*bitter*) Dit is belachelijk! De enige twee avonden van mijn leven dat ik dit appartement wil gebruiken, ben jij er ook.

JEREMY : C'est la vie. Zorg dat de slaapkamer netjes is als je gaat.

(Zij gaan naar hun respectievelijke deuren en draaien.)

DANIËL : Vooruit dan.

JEREMY : Oké.

(Allebei af en sluiten de deur. Even rust. De deur van het appartement gaat open en Lulu komt binnen. Ze heeft een schouder tas bij. Ze sluit de deur achter zich.)

LULU : Hallo? Jeremy?

(Daniël komt uit de slaapkamer en heeft Cindy bij de hand. Hij ziet Lulu en duwt Cindy snel terug binnen en sluit de deur.)

(draait zich om) Daniël!

DANIËL : Lulu.

LULU : Wel, wel, ik wist niet dat jij hier was.

DANIËL : Ik wist wel dat jij hier was.

LULU : Ik ben altijd hier.

DANIËL : Ja, natuurlijk.

LULU : Ik wou Jeremy zien.

DANIËL : (*wijst naar de keuken*) Is hij daar niet?

LULU : Waarschijnlijk. Ik was even weg, zie je.

DANIËL : Ik snap het.

LULU : Maar nu ben ik terug.

DANIËL : Zie ik.

LULU : Hoe gaat het met Louise?

DANIËL : Prima.

LULU : Is ze hier ook?

DANIËL : *(verbaasd)* Ja. Eu... heeft Jeremy je dat niet verteld?

LULU : Hij vertelt mij nooit iets.

DANIËL : Oh.

LULU : Hij dacht waarschijnlijk dat ik gegeneerd zou zijn.

DANIËL : Ah, ja.

LULU : *(lachend)* Ik gegeneerd?

DANIËL : *(dito)* Belachelijk.

LULU : Je bent hier alleen maar voor de avond?

(Cindy verschijnt op het balkon en loert binnen. Daniël ziet haar.)

DANIËL : *(afgeleid)* Ja, voor de avond. *(wuijft haar weg)*

LULU : Een lekker etentje voor twee?

DANIËL : *(nog steeds wuivend)* Ja, etentje voor twee.

LULU : *(Draait op het moment dat Cindy verdwijnt)* Ik dacht al dat ik eten rook.

DANIËL : *(wuijft imaginaire geuren weg.)* Ja, ik denk wat te veel look.

LULU : Wat staat er op het menu?

DANIËL : Moet je mij niet vragen.

LULU : Ah, je laat het door Louise doen?

DANIËL : Wat doen?

LULU : Het koken.

DANIËL : Oh, nee, nee, maak je geen zorgen, wij blijven niet.

LULU : Niet?

DANIËL : Wij willen jullie niet storen.

LULU : Hoezo?

DANIËL : Jou en Jeremy. We willen ons niet opdringen.

LULU : Opdringen?

DANIËL : Jullie nostalgisch avondje.

LULU : Is het dat wat er gebeurt?

DANIËL : Niet dan?

LULU : Ik ging naar de baccarat avond.

DANIËL : Baccarat?

LULU : Ja.

DANIËL : (*lachend*) Ik denk dat hij iets meer romantisch van plan is.

LULU : Romantisch?

DANIËL : Ja.

LULU : Maar hij wist zelfs niet dat het was afgelast.

DANIËL : Wat?

LULU : De baccarat avond.

DANIËL : (*in de war*) Sorry – ik kan niet goed volgen.

(*De keukendeur gaat open en Jeremy verschijnt.*)

JEREMY : (*in opperste verbazing*) Lulu! (*slaat de deur dicht*)

LULU : Hallo schat.

JEREMY : Je bent terug.

LULU : Het was afgelast.

JEREMY : Afgelast?

LULU : Dus kwam ik terug.

DANIËL : (*Volledig in de war.*) Van waar?

LULU : De baccarat avond.

DANIËL : (*Begrijpt er niets van.*) Ik eu...?

JEREMY : (*snel*) Wel, wel, afgelast hé?

LULU : Ja.

JEREMY : Dat is pech.

LULU : Feitelijk kan het mij niet schelen.

DANIËL : Kan iemand mij uitleggen ...

JEREMY : *(snel)* Je hebt Daniël al gezien?

LULU : Natuurlijk.

JEREMY : Da's duidelijk. En, leuk gebabbeld?

LULU : We hebben mekaar niet alleen maar staan aankijken.

JEREMY : Oh, goed.

LULU : Wat is er?

JEREMY : Niets, niets, schat.

LULU : En wat is dat met die romantische avond?

JEREMY : Romantische avond?

LULU : Daniël zei dat jij dat van plan was.

JEREMY : Ah! Ja, wel, eu... Daniël en Louise kwamen hier toevallig langs en ik dacht opeens hoe plezant het zou zijn samen een nostalgisch avondje door te brengen in het appartement.

DANIËL : Hu?

LULU : Waarom?

JEREMY : Als aandenken aan de avond die ons samenbracht.

DANIËL : Wat?

LULU : Maar ik zou hier helemaal niet zijn.

JEREMY : Nee, maar nu je er bent zal het nog beter zijn.

DANIËL : Ik begrijp niet ...

JEREMY : *(snel)* We zullen allemaal nog eens samen zijn.

DANIËL : Ja, maar ik dacht...

JEREMY : Daniël, waarom ga jij niet even naar de keuken om naar het eten te kijken?

DANIËL : Het eten?

JEREMY : Er zijn een paar verrassings-ingrediënten.

DANIËL : Hu?

JEREMY : Je zou je mening kunnen geven over wat we nu moeten doen.

DANIËL : Maar ik dacht dat ...

LULU : *(Wil naar de keuken)* Laat mij het doen.

JEREMY : *(Houdt haar tegen en grijnst zwakjes)* Nee, schat, het eten is vanavond onze verantwoordelijkheid. Niet, Daniël?

DANIËL : Ja?

JEREMY : Laat hem het doen.

LULU : Maar jullie kennen zelfs het verschil niet tussen een sauspan en een nachtpot.

JEREMY : *(Doet verwoed teken naar Daniël dat hij naar de keuken moet gaan.)* Maar we hebben gestudeerd. We willen dat het een verrassing wordt, niet Daniël?

DANIËL : Het gaat goed tot nu toe.

JEREMY : Wip alleen even binnen en kijk even. Ik zou niet willen dat ik het verknoeid heb als je weet wat ik bedoel.

DANIËL : Nee, ik weet in de verste verte niet ...?

JEREMY : *(knarsetandend)* Zwijg nu en ga daarbinnen kijken hoe het staat.. *(glimlacht naar Lulu)* Ik schenk voor Lulu wat champagne.

DANIËL : *(in de war)* Als jij het zegt.

(Daniël af keuken. Jeremy leidt Lulu naar de sofa en doet haar zitten.)

JEREMY : Ik ben zo blij dat je er bent, schat, het maakt de avond goed.

LULU : Waarom wil jij nog denken aan die vreselijke avond?

JEREMY : Die bracht ons toch samen?

LULU : Ja. Maar waarom wil jij dineren met je ex? Zal zij niet gegeneerd zijn?

JEREMY : *(schenkt champagne)* Dat is allemaal verleden tijd. Het wordt tijd dat we terug vrienden worden.

LULU : Ik ken jou al langer dan vandaag, Jeremy. Hier stinkt iets.

JEREMY : *(geeft haar het glas)* Nee, het ruikt juist lekker.

LULU : Als jij met champagne trakteert, is er gewoonlijk iets gaande.

JEREMY : En waarom niet? De kans om romantisch te worden...

(Daniël komt uit de keuken, lijkleek. Hij leunt tegen de deurpost voor steun.)

Ah, Daniël, wat denk je, hoe is het daarbinnen?

DANIËL : Heet.

LULU : Wat?

DANIËL : Eu... een beetje te heet naar mijn zin.

JEREMY : Enig idee om het af te koelen?

DANIËL : In de verste verte niet.

LULU : (*wil rechtstaan*) Laat mij eens gaan kijken.

JEREMY : (*trekt haar terug neer*) Nee, nee, schat, dit is ons feestje, laat het aan ons over. Wat denk je, Daniël? (*geeft heftige signalen achter de rug van Lulu.*)

DANIËL : Jij zou moeten weten wat te doen.

JEREMY : Waarom?

DANIËL : Het is dezelfde hutsepot waar je aan gewoon bent.

JEREMY : Maar geef toe, met andere ingrediënten.

DANIËL : Wel, het is jouw recept. Los jij het maar op.

(*Wil naar de slaapkamer. Jeremy stopt hem.*)

JEREMY : (*sist*) Laat mij hiermee niet alleen, Daniël, ik heb je raad nodig.

DANIËL : (*sist terug*) Smijt alles in de pot, stevig roeren en wachten tot het kookt.

(*Probeert voorbij te geraken. Jeremy grijpt de kraag van zijn jas. Terwijl ze worstelen, draait Lulu zich om.*)

LULU : Wat doen jullie?

JEREMY : (*trekt de jas uit*) Ik neem alleen maar zijn jas.

DANIËL : (*neemt hem kwaad terug*) Geef hier!

JEREMY : (*lost niet*) Als je helpt.

DANIËL : Oké. Maar wat kan ik doen?

JEREMY : Ga mee naar de keuken en we lossen het samen op. (*tegen Lulu*) Jij blijft hier, schat. Laat me nog wat bijschenken.

(*Terwijl hij dat doet verschijnt Cindy op het balkon en doet teken naar Daniël door het venster. Daniël doet teken terug.*)

(*draait*) Oké dan... (*ziet haar*) Goeie god.

LULU : Wat?

(Cindy verdwijnt)

JEREMY : Was dat niet ...?

DANIËL : Nee.

LULU : Wat?

JEREMY : Dat was Cindy.

LULU : Wie was dat?

JEREMY : Het was een lichtschijnsel, op het balkon.

DANIËL : Het was Louise.

JEREMY : Wat doet zij daar in godsnaam?

DANIËL : Waarom zou zij daar niet zijn?

LULU : Ja, waarom niet?

JEREMY : Ik was alleen maar verrast haar daar te zien.

DANIËL : Ze wil haar eetlust opwekken.

LULU : *(recht)* Het wordt trouwens tijd dat ik Louise eens zie.

DANIËL : Wat?

LULU : Ik ga mijn neus poederen en dag zeggen.

DANIËL & JEREMY : Nee, nee, niet doen.

LULU : Toch wel. Ik heb haar in eeuwen niet gezien. Doen jullie maar voort met dat fameus diner, wij komen zodadelijk.

(af naar de slaapkamer. Cindy verschijnt weer op het balkon.)

JEREMY : *(wijst heftig)* Wat doe jij met Cindy?

DANIËL : *(dito)* Wat doe jij met Suzanne?

JEREMY : In 's hemelsnaam. Snel – We halen ze er uit terwijl zij daarbinnen is!

(Hij stormt naar de keuken, Daniël naar de deur van het balkon. Zij openen de deuren en gebaren wild. Suzanne en Cindy op.)

SUZANNE : Cindy!

CINDY : Suzanne!

SUZANNE & CINDY : Wat doe jij hier?

JEREMY : Geen tijd om het uit te leggen. Vlug.

SUZANNE : (*wijst naar Cindy*) Daniël, bedrieg jij Louise nu?

DANIËL : Ik, eu...

CINDY : (*wijst naar Suzanne.*) Jeremy, jaag jij weer op de vrouwen van een ander?

JEREMY : Ik, eu... we leggen het later wel uit. Jullie moeten nu weg.

(De mannen drijven de vrouwen naar de voordeur. Als ze daar zijn wordt er geklopt op de voordeur. Algemene paniek. Ze aarzelen door welke deur te vluchten. Er wordt weer geklopt. Jeremy doet de garderobe kast open en duwt de meisjes er in. Daniël doet de voordeur open. Louise op.)

DANIËL : Louise!

LOUISE : Hallo, schat. Ik dacht wel dat ik je hier zou vinden.

JEREMY : Louise!

LOUISE : En Jeremy ook ! Juist zoals in de goeie oude tijd.

DANIËL : Wat doe jij hier?

LOUISE : Wat doe jij hier?

DANIËL : Ik, eu..

LOUISE : (*ziet de champagne*) Champagne ook ! Echt zoals in de goede oude tijd.

DANIËL : Hoe kon jij weten dat ik hier zou zijn?

LOUISE : Alleen maar een vermoeden. Ik wist dat er iets gaande was, toen je belde dat je wat later zou zijn.

DANIËL : Gaande, wat bedoel je, gaande?

LOUISE : Lieve schat, je verraad jezelf altijd als je je schuldig voelt.

DANIËL : Hoe?

LOUISE : Je begint te broebelen.

DANIËL : Broebelen? Wat bedoel je met broebelen? Er was niets om over te broebelen toen ik je opbelde. Daarbij ik broebel niet. Wat voor gebroebel ...

LOUISE : Juist, ja. Juist zoals Jeremy zich ook altijd verraad.

JEREMY : Wat bedoel je, me verraad?

LOUISE : Door aan je oor te trekken.

(Jeremy stopt met aan zijn oor te trekken.)

Juist, ja. Dus, wat is er gaande?

DANIËL : Gaande? Er is niets gaande. Wat zou er gaande kunnen zijn? Er is niets om gaande te

LOUISE : Stop met broebelen, Daniël.

DANIËL : *(beheerst zich)* Het is gewoon dat ik wat later moest blijven voor...

JEREMY : Zaken.

DANIËL : Zaken. En Jeremy kwam naar hier om...

JEREMY : te koken.

DANIËL : Te koken voor hem en mij en eu...

JEREMY : Lulu.

DANIËL : Lulu. En nu dat jij hier bent, eu...

JEREMY : Ook voor jou.

DANIËL : Ook voor jou.... als je tijd hebt... en honger...

LOUISE : Oh hoe lief. Is er genoeg, Jeremy?

JEREMY : Denk ik wel, als we het wat verdelen.

LOUISE : En Lulu is er ook?

JEREMY : Ja, zij is in de... eu...

DANIËL : Badkamer.

JEREMY : Badkamer, haar neus aan het . . .

DANIËL : Poederen.

JEREMY : Poederen.

LOUISE : Ik ben blij dat ik gekomen ben. Het zal wel een nostalgisch feestje worden.

(zit op de sofa) Geef me wat champagne.

JEREMY : Oké. *(doet het)* En hoe gaat het, Louise?

LOUISE : Fijn. Daniël zorgt heel goed voor mij.

JEREMY : Oh, goed.

LOUISE : En hoe gaat het met jou?

JEREMY : Fijn. Lulu zorgt heel goed voor mij.

LOUISE : Goed. Iedereen zorgt dus goed voor iedereen. Is dat niet mooi? (*heft haar glas*) Cheers

JEREMY & DANIËL : Cheers.

LOUISE : Er zitten dus geen lijken in de kast?

(*Ze verslikken zich allebei.*)

JEREMY : Nee, nee...

DANIËL : Nee, nee...

(*Lulu komt uit de slaapkamer.*)

LULU : Louise!

LOUISE : Lulu!

LULU : Daar ben je. Ik vroeg me af waar je was.

LOUISE : (*fronst*) Wat?

LULU : Jij moet zo zijn binnen gekomen, terwijl ik zo buitenging.

LOUISE : Pardon?

JEREMY : (*Haastig*) Ja, ja! Zij kwam binnen...

DANIËL : Van daarbuiten...

JEREMY : Toen jij wegging...

DANIËL : Om daar binnen te gaan. .

LOUISE : Waar hebben jullie het over?

JEREMY : Ze was net te laat.

DANIËL : Op het nippertje.

LOUISE : Dat klinkt als de bevrijding van Khartoum

LULU : (*gaat bij Louise op de sofa zitten.*) En waarom kwam jij vanavond naar hier?

LOUISE : Oh, ik had zin om even binnen te wippen om te zien wat er in de grote stad gaande was.

(*Jeremy doet teken achter de rug van de meisjes en ze gaan samen naar de deur van de kast.*)

LULU : Toch niet aan het denken over de doorstane opwindingen?

LOUISE : Nee, ik denk dat de jongens hun lesje wel geleerd hebben.

LULU : Ze zullen nu niet zo kinderachtig meer doen.

(Achter hen doet Jeremy de deur van de kast open en Daniël leidt Cindy en Suzanne stilletjes naar de voordeur.)

LOUISE : Tenslotte weten ze dat we ze toch zullen betrappen.

LULU : En ze weten wat we dan met ze zullen doen.

LOUISE : Niet, jongens?

(Louise en Lulu draaien zich om en betrappen de vier die als bevroren bij de deur staan. Reactie van iedereen.)

BLACK OUT

TWEEDE SCÈNE : Een paar minuten later

(Jeremy en Daniël zitten op de sofa en worden berecht. De vier vrouwen staan rond hen. Louise ijsbeert op de voorgrond en speelt openbare aanklager.)

LOUISE : Laat ons de toestand bekijken. Ik wil niet pedant zijn, begrijp je, ik wil alleen maar de feiten op een rijtje zetten zodat ik ze duidelijk in mijn hoofd heb. Verbeter mij alstublieft als ik verkeerd ben. *(traag en bedachtzaam)* Enkele maanden geleden had Jeremy hier, mijn man, een verhouding met Lulu daar, zijn huisbazin en tegelijkertijd probeerde hij een nieuwe affaire te beginnen met Cindy hier, zijn cliënte waarvan hij de echtscheiding moest in orde brengen... en tegelijkertijd overtuigde hij Daniël hier, de man van Suzanne daar, te doen alsof hij een verhouding had met Cindy hier, zodat Lulu daar Jeremy niet zou verdenken... terwijl tijdens deze procedure Daniël daar, in feite

probeerde een verhouding te beginnen met mijzelf hier, de vrouw van zijn eigen partner, Jeremy daar. Dat brengt ons bij Jeremy daar, die mij hier liet zitten en bij Lulu was gaan wonen die haar man had laten zitten en hij probeerde ondertussen een verhouding te beginnen met Suzanne daar, de vrouw van zijn partner, Daniël daar, terwijl op het zelfde ogenblik, Daniël daar, die nu met mij hier samenwoonde, een verhouding probeerde te beginnen met Cindy daar, die haar man had laten zitten wie weet waar. *(stilte)* Heb ik het tot hier toe bij het rechte eind?

JEREMY : Min of meer.

LOUISE : Betwist iemand de feiten zoals ik ze heb voorgesteld?

DANIËL : *(in een zucht)* Nee.

LOUISE : Lulu?

LULU : Nee.

LOUISE : Cindy?

CINDY : Nee.

LOUISE : Suzanne?

SUZANNE : Nee.

LOUISE : Sta me dan toe op te merken dat dit een ongeëvenaard scenario moet zijn in de annalen van heteroseksuele verhoudingen door de tijden heen.

JEREMY : *(protesteert)* Luister eens. ...

LOUISE : Dit is een saga van verleidingen, would-be verleidingen, mislukte verleidingen en pseudo-verleidingen die zelfs Casanova niet had aangedurfd.

JEREMY : He, kalm aan...

LOUISE : Dit is een litanie van aanvallen tegen de integriteit van de vrouw en verdient niet anders dan onmiddellijke castratie zonder verdoving.

JEREMY : Kalm aan. Hou je wat in. Je moet met twee zijn om de tango te dansen.

LOUISE : Jij probeerde te dansen met tweeëntwintig, en allemaal tegelijkertijd.

JEREMY : Jullie waren even verantwoordelijk als wij.

SUZANNE : Amper.

LULU : Nauwelijks.

CINDY : Wij kenden de echte situatie niet.

JEREMY : Wij hebben jullie hier niet aan handen en voeten binnengesleept! Wij hebben jullie niet gedwongen te eten en champagne te drinken. Wij hebben jullie niet onder valse voorwendsels naar de slaapkamer gelokt.

CINDY : Nee, maar...

JEREMY : Waarom krijgen de mannen altijd de schuld?

LOUISE : Omdat jullie mannen altijd de problemen veroorzaken.

JEREMY : Wat?

LOUISE : We ontkennen niet dat we soms vallen voor de avances...

JEREMY : Oh, dank je!

LOUISE : Maar dat is onveranderlijk omdat we in een staat van eenzaamheid en shock zijn nadat we werden ontgoocheld, verraden of verstoten door een man.

SUZANNE : Juist!

JEREMY : Vergeef me, mevrouw de rechter, terwijl ik een traan wegpink voor deze arme, onderdrukte getuige. Wat een hypocrisie! Wat een onbeschaamde onbetrouwbaarheid! Jullie houden er evenveel van achtervolgd en gecharmeerd en gepakt te worden, als wij er van houden het te doen.

LOUISE : Hoe fijngevoelig heb je dat gezegd, Jeremy. Maar flatteer jezelf niet. Jouw idee van achtervolgen en charmeren is zo vlug mogelijk je lusten bot te vieren – even vlug als je een champagnefles ontkurkt!

LULU : Bravo!

LOUISE : Als je echt zou weten hoe te charmeren, in het huwelijk zowel als daarbuiten, dan had geen van ons behoefte aan nutteloos rond Darren.

SUZANNE : Bravo!

LOUISE : Als jij kon ophouden aan iedere vrouw dat te geven dat jij denkt dat ze wil van een man, maar je lang genoeg op één vrouw zou concentreren om te weten te komen wat ze echt wil van een man, dan zou je ontdekken dat die vrouw je kan geven wat een man echt wil van een vrouw.

CINDY : Bravo!

JEREMY : (*razend*) Waarom al dat bravo geroep? Jullie waren er allemaal op gebrand om van ons mannen te krijgen wat jullie willen als vrouw.

DANIËL : Bravo!

JEREMY : Ik heb nog nooit zo'n schijnheilige, eigengereide, hypocritische hoop flauwekul gehoord.

DANIËL : Bravo!

JEREMY : Dank je, Daniël. Alle beschikbaar bewijs maakt duidelijk dat als het mannetje zichzelf beschikbaar stelt, het vrouwtje -ondanks al het protest en de hoogstaande principes over zuiverheid- in de kortste keren het bed in zal duiken.

(Zwaar protest van de dames.)

Met andere woorden, het is een algemene wet van de natuur. We kunnen het niet tegenhouden.

VROUWEN : *(samen)* Onzin, flauwekul, nonsens etc.

LOUISE : Dat is pure verdraaiing van de feiten!

SUZANNE : Zelfbedrog.

LULU : Chauvinisme.

CINDY : En quatsch.

JEREMY : Oké. Laat ons een test doen.

LOUISE : Wat?

LULU : Wat bedoel je?

JEREMY : Ik bedoel, laat ons een wetenschappelijk experiment uitvoeren om te zien wie er gelijk heeft.

SUZANNE : Experiment?

LULU : Wetenschappelijk?

CINDY : Hoe?

JEREMY : Laat ons afmaken wat we begonnen zijn. Daniël en ik trakteren op een diner zoals gepland...

LOUISE : Zoals gepland?

JEREMY : Wel, bijna. Behalve dat we met meer zijn. Maar laat ons vergeten wat er tot nu toe gebeurd is. We amuseren ons op de traditionele manier – alles is toegelaten- en wij wedden dat voor de avond voorbij is minstens een van jullie zal bezwijken voor een van ons en moeder natuur. *(even stilte)*

DANIËL : Verdomme.

LOUISE : Heb ik dat goed begrepen? Jij wil wedden ...?

JEREMY : Ja.

SUZANNE : Dat met een dineetje en een paar glazen sproedel ...?

JEREMY : Ja.

LULU : Wij zullen bezwijken voor je avances...?

JEREMY : Ja.

CINDY : En het bed in wippen?

JEREMY : Je terminologie is verfijnd, Cindy. Maar ja, dat is wat ik voorstel.

LOUISE : Mijn man is echt een juweel.

JEREMY : Wat is er verkeerd aan? Het is een test om te zien of de vleselijke lusten even fundamenteel zijn voor jullie als voor ons. De strijd tussen de seksen in microkosmos.

DANIËL : Goeie god, Jeremy, wacht even. Ik weet het zo niet.

JEREMY : Heb jij vertouwen in de natuurwetten van Darwin zoals we ze hebben beschreven, of niet?

DANIËL : Jij hebt ze beschreven – ik niet.

JEREMY : Ofwel ga je akkoord, of je aanvaardt de beschuldiging van de meisjes dat je een mannelijk chauvinistisch zwijn bent. Het is het een of het ander.

DANIËL : Ja, maar...

JEREMY : Maar wat?

DANIËL : Maar welke worden wij verondersteld te achtervolgen?

JEREMY : Dat hangt volledig van jezelf af. Heb jij een voorkeur?

DANIËL : Nee...

LOUISE : Dank je, Daniël.

DANIËL : Ik bedoel, ze zijn allemaal even aantrekkelijk.. .

SUZANNE : Dank je, Daniël.

DANIËL : Op hun eigen manier.

CINDY : Dank je, Daniël.

DANIËL : Maar hoe ter wereld kunnen wij met een van hen iets beginnen na die ruzie?

LULU : Juist, Jeremy.

DANIËL : Ik bedoel, geen van hen laat ons dichter dan een kilometer in de buurt komen.

JEREMY : Wel, ik denk dat we voorwaarden moeten scheppen die ons verzekeren dat het een ernstige oefening wordt.

DANIËL : Voorwaarden?

LOUISE : Voorwaarden?

JEREMY : We stellen een ernstige regel. Als niemand toegeeft aan iemand deze avond – dan zweren we allemaal dat we van mekaar weggaan en nooit nog contact met mekaar zullen opnemen. *(Stilte. Hij bekijkt allen)* Dus nu is het geen spelletje meer, het is ernstig zakendoen. *(stilte)*

LOUISE : *(bedachtzaam)* Phew!

SUZANNE : Goeie god!

LULU : Lieve hemel.

CINDY : Amaï! *(stilte)*

JEREMY : Wel?

DANIËL : Niet erg juridisch. Het is een beetje onorthodox.

JEREMY : Het is een uitdaging, Daniël. Ofwel aanvaard je hun beschuldiging dat je een gewetenloze uitbouter van vrouwen bent...

DANIËL : Wist ik maar hoe.

JEREMY : Of je gaat akkoord met mijn theorie dat hun natuurlijke vloeistoffen in dezelfde richting vloeien als de onze.

DANIËL : En als er niets gebeurt, gaan we voor altijd uiteen?

JEREMY : Als er niets gebeurt, dan is er duidelijk niets de moeite waard in gelijk welke van onze relaties.

LOUISE : Dat is juist, Daniël.

JEREMY : Iedereen akkoord dan. Voorwaarden aanvaard? Onder eed?

(iedereen bekijkt iedereen)

LOUISE : Ik ga akkoord.

SUZANNE : Ik ook.

LULU : Oké.

CINDY : Kan leuk worden. (*Allen bekijken haar.*)

JEREMY : Laat ons dan beginnen met het diner. De zitting is geopend. Dames en heren. Er is maar een regel. Wie eerst in de slaapkamer is heeft voorrang en mag niet op heterdaad betrappt worden.

CINDY : Op wat? (*Jeremy bekijkt haar alleen maar.*) Hoe spannend!

(*Ze bekijken haar weer. Dan gaan ze naar de keuken. Jeremy houdt Daniël tegen.*)

JEREMY : Luister even. (*tegen de dames*) Ben er zo. (*sluit de keukendeur en draait heftig naar Daniël.*) Blijf met je vieze poten van Cindy in deze oefening.

DANIËL : Waarom?

JEREMY : Ik zag haar eerst.

DANIËL : Je hebt haar in maanden niet gezien.

JEREMY : En dan?

DANIËL : En jij laat Suzanne met rust. Ze is nog altijd mijn vrouw.

JEREMY : Je hebt haar laten zitten voor mijn vrouw!

DANIËL : En dan? Jij had nooit tijd voor jouw vrouw.

JEREMY : Vanavond heb ik wel tijd. Dus als je haar wil houden, pas dan op.

DANIËL : (*met een zucht*) Er is iets mis, Jeremy. Ik weet niet wat je denkt te bewijzen met dit spelletje, maar ik denk niet dat het zal zijn wat jij denkt.

JEREMY : Misschien, maar ik heb toch iets gered uit het wrak dat deze avond geworden was.

DANIËL : Wat? Jij denkt toch niet dat ze zullen meedoen?

JEREMY : Je vergeet dat het aantal in ons voordeel speelt.

DANIËL : Ja?

JEREMY : Er zijn tweemaal zoveel van hen als er zijn van ons.

DANIËL : En dan?

JEREMY : Dus, wat ze ook over ons denken, het zal voor hen een prestigieuze zaak worden om de eerste te zijn om het met een van ons aan te leggen.

DANIËL : Hah!

JEREMY : Wacht maar af, wat ze ook van plan zijn, de wet van de jungle krijgt uiteindelijk de overhand.

DANIËL : Ik heb genoeg van de jungle. Een ligstoel in de tuin is goed genoeg voor mij.

(Cindy komt uit de keuken.)

CINDY : Jongens, wat gebeurt er hier? Wij wachten.

JEREMY : *(duwt Daniël in de keuken)* Ga daarbinnen helpen, Daniël. Ik kom direct.

DANIËL : Wat ga jij...

JEREMY : *(neemt Cindy bij de arm)* Ik heb alleen maar een paar seconden met Cindy nodig.

CINDY : *(achterdochtig)* Oh ja?

DANIËL : Ah, ah. Pas op, Cindy!

CINDY : Denk niet dat het zo gemakkelijk zal gaan, Jeremy.

JEREMY : Nee, nee, niets daarvan. Het is persoonlijk, ik wil alleen even een tête-à-tête.

DANIËL : Is dat er de nieuwe naam voor?

JEREMY : *(kwaad)* Geef me een beetje privacy, Daniël, ga daarbinnen en kijk naar...

DANIËL : De hutsepot – ik weet het.

(Gaat de keuken binnen. Jeremy sluit de deur achter hem.)

JEREMY : Wel, Cindy...

CINDY : Niets proberen, Jeremy.

JEREMY : Je begrijpt het niet, Cindy. Hoe veel pijn het ook doet, ik wil alles tussen ons getweën uitmaken.

CINDY : Wat?

JEREMY : Ik wou het alleen maar uitleggen, om je niet beledigd te voelen.

CINDY : Beledigd?

JEREMY : Ja. Drink wat champagne. *(schenkt in)*

CINDY : Dat gaat je niet helpen, Jeremy.

JEREMY : Nee, nee, je begrijpt het niet. Het is niet dat ik je geen zeer begeerlijke vrouw vind...

CINDY : Maar?

JEREMY : In feite doe je mijn knieën knikken iedere keer dat ik dicht bij jou ben. ..

CINDY : (*achterdochtig*) Maar?

JEREMY : Maar ik wil deze ernstige zaak niet verbodden door een oppervlakkige flirt van enkele maanden geleden.

CINDY : Oppervlakkig?

JEREMY : We moeten ons verlies toegeven en ons niet laten afleiden met wat had kunnen zijn – hoe sensationeel het ook had kunnen zijn. Begrijp je?

CINDY : Zeer goede tactiek, Jeremy.

JEREMY : Wat.?

CINDY : De truc van het afwijzen. Zeer goede strategie, maar ik vrees dat er meer nodig is dan dat.

JEREMY : (*neemt haar bij de schouders*) Nee, nee, serieus, Cindy, je begrijpt me verkeerd.

CINDY : Oh ja?

JEREMY : Ik heb een vrouw daarbinnen en een maîtresse waar ik al lang mee ben, maar die twee relaties zijn niet ...

CINDY : Volmaakt?

JEREMY : Zeker niet! Niet opgelost, zou je kunnen zeggen.

CINDY : Ah!

JEREMY : Er zit een groot deel van mijn verleden in die kamer en ik zou gek zijn het allemaal weg te werpen voor een puur fysieke, erotische aantrekking, hoe fantastisch ze ook mag geweest zijn...

CINDY : Ik dacht dat dit de bedoeling van het spel was.

JEREMY : Het is geen spel, Cindy.

CINDY : Oh!

JEREMY : (*gaat met haar op de sofa zitten*) Het is een ernstige oefening om te weten waar het in het leven om gaat.

CINDY : Ah.

JEREMY : En daarom kan ik mij niet laten afleiden door de aanwezigheid van de vrouw van mijn fantasieën.

CINDY : Ah.

JEREMY : *(legt een hand op haar knie)* Ik wil dat wij gelijk welke elektrische seksuele ervaring die we ooit gehad hebben vergeten – zo dat we ons kunnen concentreren op meer blijvende dingen.

CINDY : Je bedoelt, ondanks wat je daarvoor gezegd hebt...

JEREMY : *(dichtbij)* Vergeet dat.

CINDY : We moeten dus iedere fysische aandrang ontkennen. .

JEREMY : Dierlijke instincten...

CINDY : *(dichterbij)* Erotische dwang...

JEREMY : *(zeer dichtbij)* Voor belangrijker zaken... *(hij kust haar)*

CINDY : Oh, Jeremy...

JEREMY : Oh, Cindy...

(De kus wordt een omhelzing die ontaard in een hijgende clinch op de sofa. Op het hoogtepunt komt Daniël binnen met een glas in de hand.)

DANIËL : Jeremy, wat ben jij ... *(hij ziet ze)* VERDOMME !!

(ze rukken zich in verwarring los)

JEREMY : Verdomme, Daniël!

DANIËL : Jij laat er geen gras over groeien, hé?

JEREMY : *(razend)* Ken jij de regels van het spel niet?

DANIËL : *(even razend)* Ik wist niet dat het zo vroeg begonnen was.

JEREMY : Ik heb je gezegd dat alles mocht van zodra we akkoord waren om te spelen.

DANIËL : Sorry, je had een claxon moeten gebruiken, dan hadden we het allemaal begrepen.

CINDY : *(knikt)* Heel slim, Jeremy, Je had me bijna te pakken.

JEREMY : Nee, nee, Cindy...

CINDY : Bedankt, Daniël, gered door de bel.

JEREMY : Cindy, zo was het niet. Ik was dat niet van plan. Het was spontane ontbranding.

DANIËL : De volgende keer breng ik een brandblusapparaat mee.

CINDY : Je had helemaal gelijk, Jeremy. Eens dat de hormonen beginnen racen is het verdomd moeilijk om ze stoppen. De mijne waren in de verkeerde baan.

JEREMY : Knap gedaan, Daniël! Briljant!

CINDY : Geef hem de schuld niet, Jeremy. Het is beter zo. Het zou voor mij niet goed geweest zijn het spel zo vlug voor mijn ploeg te doen mislukken.

JEREMY : Oké. Ik ga kijken wat de anderen er van terecht brengen.

DANIËL : Ga niet weg, Jeremy, alleen maar omdat ik ...

JEREMY : Het is nu te laat, Daniël. Jij hebt met succes de vlammen gedoofd. Maar als je ze zelf terug wil aanwakkeren laat ons dan niet allemaal ontploffen. *(af naar keuken)*

DANIËL : Oh god, ik trap er altijd met beide voeten in.

CINDY : Jij hebt me weerhouden een volslagen idioot van mezelf te maken. Hij had me bijna te pakken.

DANIËL : *(knikt)* Zo zag het er naar uit. *(drinkt, maar merkt dat zijn glas leeg is.)*

CINDY : Hij overblufte mij door te doen alsof mijn poging hem te overbluffen werkte. Wat een gek ben ik!

DANIËL : Geef jezelf niet de schuld – ze zijn allemaal hetzelfde met hem. Hoe doet hij het? *(neemt de champagne fles)* Drink wat champagne.

CINDY : Mijn glas is nog vol, dank je. *(Schenkt zichzelf in en gaat in wanhoop op de sofa zitten.)*

DANIËL : Waarom ging ik akkoord met dat belachelijk idee? Ik ben daar niet goed in. Ik verknoei altijd alles. *(drinkt)*

CINDY : Het was jouw fout niet.

DANIËL : Het is altijd mijn fout. Kijk wat er met ons gebeurd is. Ik maakte er een janboel van.

CINDY : Je kon niet weten wat er zou gebeuren. Het gebeurde zo onverwacht.

DANIËL : Bij Jeremy zou het niet onverwacht komen. Hij zou alles op voorhand gepland hebben. Ik kan nog geen café ruzie plannen. *(drinkt)*

CINDY : *(gaat naast hem zitten)* Jij hebt andere kwaliteiten.

DANIËL : Welke kwaliteiten?

CINDY : Jij bent bescheiden, zacht, verlegen...

DANIËL : Ik klink als een hamster. Ik ga me bezatten. *(ontdekt dat zijn glas leeg is, dus drinkt hij van dat van haar)*

CINDY : Hé, dat is het mijne! *(neemt het glas af)*

DANIËL : *(verbergt zijn hoofd in zijn handen)* Waarom ben ik zo hopeloos met vrouwen?

CINDY : *(spottend medelijden)* Ah.

DANIËL : Ik ruineer mijn huwelijk voor Louise. Ik ruineer het met Louise voor jou. Ik ruineer het met jou omdat ik de kluts kwijtraak... *(bijna in tranen)* Ik verknoei altijd alles. Ik ben hopeloos. *(drinkt van de fles)* Ik zou opgesloten moeten worden.

(Cindy trekt hem tegen zich aan uit medelijden)

CINDY : Kom, kom. Word nu niet depressief, Daniël. Je bent te lief om je daar zo'n zorgen over te maken.

(Lulu op uit de keuken met een glas in de hand)

LULU : Ha. Het gaat hier goed, zie ik.

CINDY : *(houdt Daniël nog steeds vast)* Nee, nee, Daniël is een beetje over zijn toeren, dat is alles. Hij voelt zich niet thuis in dit alles.

LULU : *(cynisch)* Van hier gezien, lijkt hij zich zeer thuis te voelen.

CINDY : Ik troost hem alleen maar wat, dat is alles.

LULU : Ja, je weet hoe het gaat. Eerst troost dan samenwerking – dan seks, in die volgorde. De oudste truc in het boek.

CINDY : *(duwt Daniël weg in argwaan)* Is dat de bedoeling, Daniël?

DANIËL : *(nu dronken)* Nee, nee, ik ben alleen maar dankbaar voor de troost.

LULU : Het is hartverwarmend!

DANIËL : Het is zo fijn om een eerlijke en ernstige discussie te voeren....

LULU : Vooral met je neus in haar decolleté!

DANIËL : *(verontwaardigd)* Het was puur platonisch en perfect deftig!

CINDY : *(tegen Lulu)* Zie je wel?

LULU : Het is prachtig!

DANIËL : *(kijkt woedend naar Lulu)* Maar hier is te veel volk. *(staat recht en probeert Cindy recht te trekken)* Laat ons voortdoen in de slaapkamer.

LULU : Bingo!

CINDY : *(trekt zich los)* Sorry, Daniël, ik denk dat je het verknoeid hebt.

DANIËL : Nee, nee, ik ...ik...

CINDY : Het had kunnen lukken als je het wat meer tijd gegeven had. Maar nu denk ik dat ik niet klaar ben voor de eindspurt.

DANIËL : Ik wou niet . .ik...

LULU : Je kon niet. Niet in deze staat. Ik kwam zeggen dat het eten klaar is.

CINDY : Ik heb geen honger meer. Excuseer me, ik ga mij opknappen in de badkamer.

(Cindy af naar de badkamer, Daniël stort in wanhoop ineen)

DANIËL : Ik deed het weer! Ik verknoeide het weer!

LULU : Ja, en hoe!

DANIËL : Ik ben waardeloos! Ik ben hopeloos! Ze moesten mij afmaken!

LULU : Zo ver zou ik niet gaan.

DANIËL : Zeg het mij, Lulu. Jij bent een vrouw van de wereld. Wat doe ik verkeerd?
(hij neemt haar glas en drinkt)

LULU : Misschien ben jij niet geschikt voor deze jungle oorlog. Misschien ben jij een één vrouw man en moet je je daar aan houden.

DANIËL : Ja, maar wie is die ene vrouw? Ik ben op allemaal verliefd.

LULU : *(in wanhoop)* Goeie god, weer een.

DANIËL : Ik probeer me te concentreren op één per keer. Maar dan drink ik een glaasje champagne, ik ruik een vleugje van een nieuw parfum en ik ben verloren.

LULU : Je hebt gelijk. Je zou moeten afgemaakt worden.

DANIËL : Kijk, Lulu, ik heb je raad nodig. *(slaat op de sofa naast hem)* Kom hier zitten.

LULU : Liever niet, schat. Ik heb een nieuw parfum en ik trap daar niet in.

DANIËL : Nee, nee. Ik wil alleen maar raad vragen. *(pakt haar hand en trekt haar naast zich neer)* Ik bedoel, er is toch niets tussen ons.

LULU : En er zal ook niets komen.

DANIËL : Nee, natuurlijk. *(snuift)* Mm, heerlijk parfum.

LULU : *(probeert op te staan)* Luister, Daniël..

DANIËL : *(trekt haar terug neer)* Nee, nee, ik zal niets proberen, ik beloof het.
Tenslotte...

LULU : Wat?

DANIËL : *(fronst terwijl hij nadenkt.)* Als ik gelijk heb... ik denk dat ik gelijk heb... ja,
ik weet zeker dat ik gelijk heb...

LULU : Wat?

DANIËL : Iedereen hier, behalve jij en ik hebben geprobeerd het aan te leggen met al
de anderen.

LULU : Echt?

DANIËL : Ja. Jij en ik zijn de enigen die het nooit geprobeerd hebben, het nooit
uitgemaakt hebben of geprobeerd hebben het uit te maken. We zijn zelfs nooit
getrouwd geweest.

LULU : Wat zeg jij nu allemaal?

DANIËL : *(nog meer beneveld)* Ik zeg... ik weet niet wat ik zeg.

LULU : *(probeert recht te staan)* In dat geval...

DANIËL : *(trekt haar neer)* Nee, nee, ik weet wel wat ik zeg...

LULU : Wat?

DANIËL : Ik weet niet wat ik verkeerd doe, juist?

LULU : Juist.

DANIËL : Maar ik heb nooit iets gedaan met jou, juist of fout?

CINDY : Juist.

DANIËL : Dus als ik iets probeerde goed te doen met jou, dan kon jij me zeggen wat ik
verkeerd deed of dat het goed was.

LULU : Mis! Jij probeert niets met mij, Daniël! Goed of slecht. *(probeert weer recht te
staan)*

DANIËL : *(trekt haar neer)* Nee, nee, je hebt het niet vast...

LULU : En dat krijg jij ook niet.

DANIËL : Al wat ik zeg...

LULU : Ik weet wat je zegt, Daniël, en ...

DANIËL : Ik wil alleen dat je me zegt wat...

LULU : *(roept naar de keuken)* Jeremy!

DANIËL : Nee, je moet me zeggen wat ik verkeerd... *(ze vechten op de sofa)*

LULU : Jeremy!

DANIËL : Alsjeblieft, je hebt het mis...

(Jeremy stormt binnen)

JEREMY : Stop! *(ze laten mekaar los)* Waar ben je mee bezig, Daniël? Dit wordt verondersteld een test van verleiding te zijn, niet van verkrachting!

DANIËL : Ik was niet...ik zou niet...

JEREMY : *(helpt Lulu recht)* Zou hij?

LULU : Ik weet het niet, maar ik blijf niet om het te weten te komen.

JEREMY : Daniël, ik zou je verdomme in de rivier moeten smijten.

LULU : Een koud bad zou volstaan.

DANIËL : Sorry, sorry.

JEREMY : *(wijst naar de keuken)* Ga daar binnen en word nuchter, voor je ineenstort.

DANIËL : *(Op weg naar de keuken)* Ja... Oké... Sorry *(stopt)* Ik wou alleen maar...

JEREMY : Weg!

DANIËL : *(gaat, maar stopt opnieuw)* Ik wou niet ...

JEREMY : Weg!

DANIËL : *(Gaat maar stopt weer, tegen Lulu)* Ik hou van je parfum.

(Jeremy loopt dreigend op hem af, Daniël af)

JEREMY : Hij is ongelooflijk. De hitsige stier!

LULU : Moet jij juist zeggen.

JEREMY : Ik ben zo niet. Ik bespring jou niet voordat je aan tafel gaat.

LULU : Nee, jij bespringt iemand anders voordat ik naar de baccarat tafel ga!

JEREMY : Lulu, daar heb ik spijt van. Het gebeurde toevallig.

LULU : Natuurlijk. Jij kwam toevallig de vrouw van je partner tegen, die toevallig alleen was, terwijl ik toevallig ergens anders moest zijn en jij maakte gebruik van het toeval.

JEREMY : Lulu, laat mij eens bijschenken en er over praten.

LULU : Geen kans. *(slaat hem met haar handtas)*

JEREMY : *(Wijkt achteruit)* Lulu...

LULU : *(slaat hem weer)* Jij hebt al je kansen gehad, Jeremy.

JEREMY : *(vlucht achter de sofa)* Maar Lulu...

LULU : Als jij denkt dat ik je een schijn van kans zal geven in dit spelletje, vergeet het.
(Bedreigt hem weer)

JEREMY : *(vlucht)* Oké, Oké! Ik geef toe, ik gedroeg me als een zwijn.

LULU : Juist, ja.

JEREMY : Een absolute bastaard.

LULU : Juist, ja.

JEREMY : Een vies varken.

LULU : Doe voort, ik geniet hiervan.

JEREMY : *(kruipt recht van achter de sofa)* Lulu, asjeblief, wapenstilstand? Ik bedoel, we hebben samen toch een fijne tijd gehad, of niet soms?

LULU : Je hebt het verbrod, Jeremy. Elke keer dat jij een fijne tijd hebt met iemand, denk je al aan de fijne tijd met de volgende en een nog betere tijd met iedereen. Het probleem is dat er geen tijd is voor al die fijne tijden.

JEREMY : *(buiten adem)* Ik weet het. Ik ga akkoord met al wat je zegt.

LULU : Echt?

JEREMY : Maar ik ga me nu goed gedragen. Beloofd!

LULU : *(sceptisch)* Ha, dat belooft.

JEREMY : Ik zal zelfs niet naar iemand anders kijken.

LULU : Dat kun je niet.

JEREMY : Ik zweer het. Als ik nog maar met een andere vrouw praat, kun je me uit je appartement trappen en me nooit meer zien.

LULU : Beloofd?

JEREMY : Beloofd.

LULU : Wel...

JEREMY : Zodra we gezien hebben wat er vanavond zou kunnen gebeuren.

(even stilte, dan gaat Lulu naar de deur)

LULU : Dag, Jeremy.

JEREMY : Ga niet weg, Lulu.

LULU : Ik zet je rommel in de gang. Als je besloten hebt wie er gewonnen heeft vanavond, kan je hier komen wonen met wie je ook besloten hebt samen te wonen, als zij besloten hebben dat zij jou willen. *(probeert weg te gaan, Jeremy houdt haar tegen)*

JEREMY : Lulu, je kunt me nu niet achterlaten.

LULU : Laat me los!

JEREMY : Blijf tot na het diner.

LULU : Er zijn te veel koks.

(Cindy op en ziet ze vechten bij de deur)

CINDY : Gebruik je nu een fijnere methode, Jeremy?

(Ze gaan van mekaar weg en Jeremy grolt in wanhoop)

LULU : Bedankt, Cindy, juist op tijd.

CINDY : *(tegen Jeremy)* Tot nu toe doe je het heel goed, deze avond.

(Jeremy stort in wanhoop neer op de sofa. Lulu herpakt zich. Louise en Suzanne komen uit de keuken.)

LOUISE : Wat gebeurt er hier? Ik dacht dat het een etentje was.

CINDY : Zoals gewoonlijk wou Jeremy direct aan het dessert beginnen.

SUZANNE : Wij voelen ons volledig uitgesloten.

LULU : *(cynisch)* Ik ben zeker dat hij vlug met jullie zal beginnen.

LOUISE : Weet je, Suzanne, als zijn vrouw voel ik mij vreselijk beledigd dat hij achter iedere vrouw aanzat behalve mij.

SUZANNE : Dat geloof ik graag.

LOUISE : (*wijst naar de keuken*) En met hem daar zou jij hetzelfde moeten voelen.

SUZANNE : Juist.

LOUISE : Ik denk dat het tijd is dat de vrouwen de zaak in handen nemen.

LULU : Juist.

CINDY : Juist.

JEREMY : Wat bedoel je?

LOUISE : Ze zijn zo wanhopig om hun broek uit te trekken en hun mannelijkheid te bewijzen – maar ze lijken er niet in te slagen. Waarom helpen wij hen niet een beetje?

JEREMY : (*argwanend*) Helpen? Wat ben je...

LOUISE : Waarom helpen we hen in feite niet om alles uit te trekken, dan kunnen we zien wat ze te bieden hebben en dan kunnen wij besluiten of we geïnteresseerd zijn of niet.

JEREMY : Luister...

SUZANNE : Heel goed voorstel, Louise. En als het ons niet bevalt kunnen we ze op straat zetten en kunnen zij daar hun geluk proberen.

LOUISE : Reuze idee! (*tegen de andere twee*) Wat denken jullie ervan?

LULU : (*enthousiast*) Ja!

CINDY : Ja!

JEREMY : (*wordt echt bang*) Je kunt het niet menen...

LULU : Laat ons hopen dat het niet regent.

CINDY : Nee, we willen niet dat ze nat worden.

LOUISE : (*kijkt naar buiten*) Het ziet er een fijne avond uit. Uiterst geschikt om te wandelen in adamskostuum. Met wie gaan we beginnen?

JEREMY : Dit is niet grappig...

SUZANNE : Jeremy is hier toch, laten we met hem beginnen.

LOUISE : Ja, waarom niet?

(*ze gaan alle vier dreigend rond hem staan*)

JEREMY : *(recht en wijkt achteruit)* Dat meen je niet. *(roept)* Daniël!

SUZANNE : Komaan, Jeremy, wij doen alleen maar mee in de geest van het spel. Trek ze uit.

JEREMY : Nee, nee, dit is niet sportief. Daniël!

LOUISE : Het is wel volgens de regels, denk ik.

JEREMY : Jullie zijn met velen. Daniël!

LULU : Dan voel je je zeker in je element..

CINDY : Vier vrouwen die allemaal jouw kleren uit willen, dat is toch jouw idee van het paradijs, Jeremy!

JEREMY : *(in paniek)* Daniël!

(Een wazige Daniël verschijnt in de deuropening van de keuken met een vol glas in de hand. Hij spreekt onduidelijk.)

DANIËL : Wat is er ?

JEREMY : Help me, Daniël! Ze willen mijn kleren!

DANIËL : Ah, leuk – mag ik zien?

JEREMY : Sta daar niet zo, doe iets!

DANIËL : Waarom, dit is toch wat je wou?

JEREMY : *(de meisjes komen dichterbij)* Daniël, help!

(Jeremy vlucht naar de slaapkamer, de vier vrouwen juichend achter hem aan. De deur slaat achter hen dicht. Een gesmoorde kreet van Jeremy. Daniël zet zich gemakkelijk op de sofa.)

DANIËL : Laat je gaan, Jeremy! *(drinkt)*

(geluid van breken achter)

JEREMY : Daniël!

DANIËL : Goed zo, Jeremy, ga er op los! Zo moet het.

(Hoera geroep van de vrouwen en kreten van Jeremy. Daniël juicht mee en heft zijn glas. Een deur slaat dicht en Jeremy verschijnt op het balkon, naakt. Hij houdt een kleine handdoek voor zich. Hij bonst op de deur van het balkon.)

Oh, hallo, Jeremy.

(Jeremy opent de deur en kijkt bang naar binnen.)

JEREMY : *(heftig)* Jij smeerlap.

DANIËL : *(heft zijn glas)* Hou vol, je doet het uitstekend.

(De meisjes komen uit de slaapkamer gestormd en Jeremy vlucht op het balkon en doet de deur achter zich op slot. De meisjes trommelen op de deur.)

CINDY : Hij heeft zich buitengesloten.

LOUISE : Geen belang, hij blijft daar wel tot we voor hem klaar zijn. *(keert zich naar Daniël)* Nu jij...

DANIËL : *(stomdronken)* Ja?

LOUISE : Jouw beurt.

(ze omsingelen hem, hij kijkt wazig)

DANIËL : Ik? Wat willen jullie?

SUZANNE : Je broek, om te beginnen.

DANIËL : He, wacht, dat is de enige die ik heb.

CINDY : En dan je sokken.

DANIËL : Er zitten gaten in.

LULU : Dan je hemd.

DANIËL : Ik vind het te koud.

LOUISE : En dan je slip.

DANIËL : *(wordt er nuchter van)* Nee, dit gaat te ver. *(draait naar het venster)* Jeremy!

(Jeremy steekt de vinger op. Daniël vlucht gillend naar de keuken. De vrouwen erachter aan. Louise stopt bij de deur en draait zich naar Lulu, ze wijst naar Jeremy.)

LOUISE : Blijf hier en hou hem in het oog.

(Lulu knikt en blijft. De anderen verdwijnen in de keuken. Daniël roept om hulp. Lulu wandelt wat rond, neemt een glas en heft het in de richting van Jeremy. Geluiden en gegil uit de keuken.)

LULU : Goed zo, Daniël! Laat je gaan!

(De keukendeur gaat open en Daniël stormt buiten, naakt met een theedoek dat hij voor zich houdt. Lulu blokkeert de deur van de slaapkamer. Daniël zoekt een uitweg. Cindy en Suzanne blokkeren de deur van de keuken. Louise achtervolgt Daniël.)

LOUISE : *(gaat langzaam naar Daniël)* Komaan, geef me die handdoek.

DANIËL : *(helemaal nuchter nu)* Nee, nee, dit is niet eerlijk.

LOUISE : Het hoort allemaal bij het spel.

DANIËL : Dit is geen spel meer, dit is verkrachting.

LOUISE : Doe niet stom. Hoe kunnen frêle vrouwtjes nu zo'n twee struise mannen verkrachten?

(Daniël vlucht weer achter de sofa. Jeremy sluipt ongemerkt naar de deur van het appartement.)

LOUISE : *(ziet hem)* Jeremy!

JEREMY : *(spring op van schrik)* .Ahhh!

LOUISE : Blij dat je er bent. Komaan, meisjes. Ze zijn van ons. Pak ze!

(De meisjes omsingelen de mannen en drijven ze traag maar zeker naar de deur van het appartement. De twee mannen vluchten naar buiten. Hun blote achterkant is het laatste wat het publiek van hen te zien krijgt. De vrouwen roepen ze achterna. Dan haasten ze zich naar het balkon en kijken over de leuning.)

SUZANNE : Hou die mannen tegen.

LULU : Verkrachting!

CINDY : Politie!

LOUISE : Arresteer die mannen!

(traag doek terwijl de vrouwen blijven roepen.)

EINDE

1880